

RESTORED
EUROPEAN
FILM
PROJECT #2

פרויקט
קולנוע
אירופי
משוחזר #2

January 15TH to 31ST 2014

TEL AVIV★HAIFA★JERUSALEM

2014, 15-31 בינואר,

תל אביב★חיפה★ירושלים

לאנשים שמבינים סרטים

מברכת את באי הפרויקט
ונציגי המדינות המשתתפות

TABLE OF CONTENTS תוכן עניינים

1

RESTORED
EUROPEAN
FILM
PROJECT #2

Dear Friends,

I am delighted to welcome you to the second edition of "Another Look – The Restored European Film Project". "Another Look" is a joint initiative of EU Member States' embassies and cultural institutions in Israel with the support of the Delegation of the European Union to the State of Israel and the close cooperation of the cinemathèques of Haifa, Tel Aviv and Jerusalem.

Following the success of the first edition of "Another Look" last year, today I am proud to introduce to you an even more diverse and varied program. This year, three more European countries have joined

the "Another Look" project, sharing with us films from their cinematic history. The festival is therefore an exciting representation of what the European Union is – a diverse geography of heritages and cultures which we can enjoy but from which we can also learn. This festival provides us once again with a unique insight into the different cultures and perspectives which make up the great collage that is the shared European identity.

The year's festival continues to highlight the importance of restoring films for the benefit of future generations. The European Parliament and the European Council have called for Europe's film heritage to be methodically collected, catalogued, preserved and restored, placing particular attention to transitioning these films into the digital age. Thanks to the restoration efforts made by individual countries and by cinemathèques across the Continent, we are able to bring to you this wonderful selection of films. However, much still remains to be done in order to capture the full endowment of European cinema from previous generations.

In addition to film screenings, "Another Look" will host a symposium on audiovisual restoration that will feature experts from Israel and Europe in a discussion on current restoration projects. I hope that this exchange of ideas and skills will serve to strengthen efforts to conserve the magnificent repertoire of Israeli cinema. Just like in the case of its European counterparts, the unique cinematic achievements of this nation should receive special attention and full restorative care so that the cultural gems responsible for its world-famous cinematic reputation are not lost.

"Another Look 2014" is proud to present thirteen European film classics. As in its last edition, this year's program divides its entries into two main themes: "Facing the Real" and "Flights of Fancy". These themes reflect two different ways of approaching society's conflicts and tribulations through cinema: while "Facing the Real" chooses to deal with reality's challenges head on, "Flights of Fancy" takes an opposite approach, touching upon life's burdens indirectly under the protective cloak of comedy, horror, and fantasy.

I hope you have an enjoyable screening,

Ambassador Lars Faaborg-Andersen

Head of the Delegation of the European Union to the State of Israel

אני שמח לקבל את פניכם למהדורה השנייה של "מבט נוסף - פרויקט לקולנוע אירופי משוחזר". "מבט נוסף" הינו יוזמה משותפת של שגרירויות ומכונים תרבותיים חברי האיחוד האירופי, בתמיכת משלחת האיחוד האירופי למדינת ישראל ובשיתוף פעולה הדוק עם הסינמטקים בחיפה, ירושלים ותל אביב.

בעקבות הצלחת המהדורה הראשונה של "מבט נוסף" אשתקד, אני גאה להציג בפניכם בשנה זו תכנית מגוונת אף יותר. השנה, שלוש מדינות אירופיות נוספות הצטרפו לפרויקט "מבט נוסף", וחולקות עימנו סרטים ממורשתן ההיסטורית. "מבט נוסף" הינו מצגת מרגשת של מה שהוא הלכה למעשה האיחוד האירופי: גיאוגרפיה מגוונת של מסורות תרבותיות מהן נוכל ליהנות ולהחכים. פסטיבל זה מספק לנו בשנית את ההזדמנות להתבונן בתרבויות שונות המגלמות יחדיו את הקולאז' האדיר של הזהות האירופית המשותפת.

גם בשנה זו, מוסיף "מבט נוסף" להאיר ולהדגיש את חשיבות השחזור הקולנועי עבור דורות העתיד. הפרלמנט האירופי והמועצה האירופית יצאו בקריאה לשימור המורשת הקולנועית של אירופה דרך איסוף, קיטלוג, ושחזור שיטתי ותוך מתן תשומת לב מיוחדת להתאמת הסרטים לעידן הדיגיטלי. הודות למאמצי השימור של מדינות וסינמטקים ברחבי היבשת, אנו מסוגלים להציג בפניכם אוסף נפלא זה של סרטים. אולם, העמל עוד רב, וישנה דרך ארוכה לפנינו בהמשך המאמץ להגן על אוצרות הקולנוע האירופי של הדורות הקודמים.

בנוסף להקרנות הסרטים, "מבט נוסף" יקיים סימפוזיון מיוחד בנושא שימור ושחזור אודיו-ויזואלי, שיכלול הרצאות מאת מומחים ישראלים ואירופים על פרויקטים עדכניים. אני מקווה שדרך דיון ושיתוף רעיונות זה, יתחזקו המאמצים העכשוויים לשימור הרפרטואר הקולנועי העשיר של ישראל. בדומה לקולנוע האירופי, גם היצירה הקולנועית הישראלית ראויה לתשומת לב מיוחדת ולשימור מן המעלה הראשונה, וזאת על מנת שהמוניטין המכובד שלה בעשיית סרטים יישתמר.

"מבט נוסף 2014" גאה להציג שלוש עשרה קלאסיקות קולנועיות אירופיות. בדומה למהדורה הקודמת, גם השנה מחולקת התכנית לשתי תמות מרכזיות: "בבטן הרכה" ו"בדיונות". תמות אלה משקפות שתי גישות קולנועיות שונות לייצוג מצוקות החברה המודרנית: בעוד שקטגוריית "בבטן הרכה" בוחנת התמודדויות ישירות עם אתגרי המציאות, "בדיונות" מציג גישה נגדית שבמסגרתה הקולנוע נוגע באתגרים אלה באופן עקיף ומאחורי המעטה המגונן של ד'אנרים כמו קומדיה, אימה ופנטזיה.

אני מאחל לכם הקרנה מהנה,

השגריר לארס פאבורג-אנדרסן

ראש משלחת האיחוד האירופי למדינת ישראל

The Restored European Film Project – A Spectacular Experience!

Initiated by the French Embassy a year ago, "Another Look – The Restored European Film Project" offers us the remarkable opportunity of both gaining insight into our common cultural heritage and promoting cultural diversity through great European masterpieces.

After the success of its 2013 launching, we are very proud to celebrate this second edition of the Project that already gathered last year the support of ten EU member states and the endorsement of the Delegation of the European Union to the State of Israel. For this second rendez-vous, a few more countries have joined the Project and I would like to thank them all, new comers and veterans alike, for their generous participation and involvement: Austria, Belgium, Czech Republic, Denmark, France, Germany, Greece, Italy, Poland, Portugal, Romania, Spain and the United Kingdom. Gathering thirteen restored films, one per country, and premiering them at the Cinematheques of Haifa, Tel Aviv and Jerusalem, represents a magnificent achievement and a spectacular experience for the Israeli audience!

Beyond its potential to illuminate European culture and history, "Another Look" is also geared towards highlighting the importance of film restoration, a procedure from which all the project's participating films have benefitted. Because our important filmic heritage is in perpetual danger, we are happy to dedicate as part of the Project a day-long symposium to issues of audiovisual restoration and preservation, which are of great significance for the continuation of both European and Israeli public memory. Through the symposium, which takes place at the Tel Aviv Cinematheque, our European guests from the Czech National Film Archive, the Romanian National Film Archive and the Filmarchiv Austria will have the opportunity to meet and discuss the new horizons of digitization, the challenges of preservation, and the possibilities of repeated exhibition with their Israeli counterparts from the Israel Film Archive-Jerusalem Cinematheque, the Steven Spielberg Jewish Film Archive, Yad Vashem Visual Center, and other leading institutions.

I wish you all a great festival and a rich symposium!

Patrick Maisonnave
Ambassador of France to Israel

פרויקט קולנוע אירופי משוחזר – חוויה מרהיבה!

"מבט נוסף – פרויקט קולנוע אירופי משוחזר", שנוסד אשתקד על ידי שגרירות צרפת, מציע לנו הזדמנות נהדרת להתבוננות במורשת התרבותית המשותפת לנו, כמו גם עידוד הגיוון והשוני התרבותיים המשתקפים ביצירות המופת האירופיות.

בעקבות הצלחת השקתו של הפרויקט בשנה שעברה, פרי שיתוף פעולה עם עשר מדינות מן האיחוד האירופי, ובתמיכת משלחת האיחוד האירופי למדינת ישראל, אנו גאים ביותר להציג בפניכם את המהדורה השנייה של "מבט נוסף". למפגש הנוכחי הצטרפו מספר מדינות נוספות, וארצה להודות לכולן, חדשות כוותיקות, על תמיכתן שלא תסולא בפז: אוסטריה, איטליה, בלגיה, בריטניה, גרמניה, דנמרק, יוון, ספרד, פולין, פורטוגל, צ'כיה, צרפת ורומניה. על ידי קיבוץ שלושה עשר סרטים מתוך שלוש עשרה המדינות המשתתפות בפרויקט, והקרנתם בסינמטק חיפה, תל אביב וירושלים, מספק "מבט נוסף" הישג מופלא וחוויה מרהיבה לקהל הישראלי!

מעבר ליכולתו להאיר את התרבות וההיסטוריה האירופית, "מבט נוסף" רתום למאבק לשימור ושחזור קולנועי, הפן המאחד את סרטי הפרויקט. מפאת שברירותה של המורשת הקולנועית החשובה והסכנות התמידיות שאורבות לה, אנו שמחים להקדיש יום שלם במסגרת הפרויקט לסימפוזיון על שימור ושחזור קולנועי, נושא חשוב וחיוני להמשך שימור הזיכרון החברתי של אירופה וישראל. בסימפוזיון, שיתקיים בסינמטק תל אביב, ישתתפו אורחים אירופים מארכיון הקולנוע הלאומי הצ'כי, ארכיון הקולנוע הלאומי רומני וארכיון הסרטים האוסטרי. הם יחברו לעמיתיהם הישראלים מהארכיון הישראלי לסרטים-סינמטק ירושלים, ארכיון הסרטים היהודיים ע"ש סטיבן שפילברג, מרכז הצפייה של יד ושם ומוסדות מובילים נוספים, לדיון באופקים חדשים של דיגיטציה ובאתגרי שימור.

אני מאחל לכם פסטיבל נהדר וסימפוזיון מאלף!

פטריק מיזונאב
שגריר צרפת בישראל

Another Look Into the Past

The vast majority of films made in the silent era are today considered "lost forever". Most of the "talkies" made during the first half of the 20th century share this same unfortunate fate, mostly because they were filmed on unstable, highly flammable cellulose nitrate film. Although practices of film preservation date back to the 1930s, the field received official status only in 1980, when UNESCO recognized "moving images" as an integral part of the world's cultural heritage. It was at that point in time when it became clear that numerous examples of the world's filmed cultural legacy were at risk of being lost. Gradually the practice of film preservation and restoration became more prevalent, and precipitated the foundation of institutions and organizations dedicated to protecting the seventh art's masterpieces. Leading the way in this important battle of cultural preservation were the European film archives, which today constitute the largest repositories of world cinema. It is due to their endeavors that we are today able to appreciate many of Europe's screen gems, and to continue to sustain a longstanding passion for cinematic wonder.

"Another Look - The Restored European Film Project" marks a unique venture whose purpose is to raise awareness of both classic European cinema and the means by which it is preserved. Through the collaboration of the European Union and local European embassies, this project will present thirteen films, one from each participating nation, all in restored versions and high quality formats. Each of these films was carefully chosen in order to present different facets of life across Europe, and at the same time to testify to the diversity of cinematic practice in the past century.

The Project's selection of films will be presented at the Tel Aviv, Jerusalem, and Haifa Cinematheques during the month of January 2014. This program is divided into two main thematic categories. The first, entitled "Facing the Real", focuses on cinematic attempts to deal with social, political and psychological challenges in a direct and uncompromising manner: war, poverty, depression, urban isolation and solitude are all approached with no attempt to distort or evade the harsh reality. The second category, titled "Flights of Fancy", centers on cinematic attempts at approaching social criticism in a completely different mode: by bypassing direct confrontation. Using genres as comedy, horror or fantasy, these films connect their audience with these significant issues through smile and laughter, anxiety and suspense. Even though the films in both categories refer to past events, they shed light on present-day tensions in Europe. Accordingly, they not only testify to the rich heritage of European filmmaking but propose new ways for Israeli audiences to enhance their understanding of European culture.

In addition to the screenings, the project will also feature a symposium on the topic of audiovisual preservation and restoration. This event will include presentations by well-known experts representing the European and Israeli archival fields. While geared primarily towards film and archive professionals, this symposium is open to the public, and all who are interested in audiovisual preservation are encouraged to attend.

This year's edition, like its predecessor, seeks to forge a connection between Israelis and Europeans through a fascinating journey in the lands of the real and the fantastic. We kindly invite you to join us on this journey.

The Project Team

רובם המכריע של הסרטים מעידן הראינוע נחשבים היום כאבודים לצמיתות. טרגדיה זו של הסרטים האילמים זועקת גם את מצוקתם של הסרטים המדברים אשר קיים חשש אמיתי לאובדנם, עקב בלאי הפילם השברירי והדליק. אף על פי שטכניקות שחזור סרטים קיימות כבר משנות השלושים, קיבלה מלאכת השימור והשחזור של סרטי קולנוע מעמד רשמי רק בשנת 1980, בהכרזת אונסק"ו על ה"תמונות הנעות" כחלק אינטגרלי מן המורשת התרבותית הגלובלית. לקראת אותה שנה, הסתמן בבירור כי כותרים רבים וחשובים ממורשת הקולנוע העולמית נמצאים בסיכון. בהתאם לכך ובהדרגה, הפכה הפרקטיקה של שימור ושחזור אודיו-ויזואלי למרכזית יותר, מה שהביא להקמתם של ארגונים ומוסדות שפועלים להציל את אבני היסוד של האמנות השביעית. ארכיוני הקולנוע האירופיים הובילו מגמה זו מראשיתה, וכפועל יוצא הם המחזיקים באוספים הגדולים ביותר של הקולנוע העולמי. כיום, יש באפשרותנו לצפות במספר הולך וגדל של יצירות מופת מתולדות הקולנוע האירופי הודות למפעל שימור חשוב זה.

"מבט נוסף - פרויקט קולנוע אירופי משוחזר" מתקיים זו השנה השנייה ברציפות, והינו יוזמה ייחודית שמטרתה להעלות את המודעות לקולנוע אירופי קלאסי וכן לאמצעים הנדרשים לשמרו, זאת בסיוע הנדיב של האיחוד האירופי ושגרירויות אירופיות מקומיות. במסגרת הפרויקט יוקרנו שלושה עשר סרטים, אחד מכל אחת מהמדינות המשתתפות, בגרסאות ארכיון משוחזרות ובפורמטי הקרנה איכותיים. כל אחד מהסרטים נבחר בקפידה, בשאיפה להציג פנים שונות של החיים ביבשת אירופה ואופנים שונים של עשייה קולנועית.

הסרטים יוצגו בסינמטקים בתל אביב, ירושלים, וחיפה במהלך חודש ינואר 2014 בחלוקה לשתי מסגרות תמטיות: הראשונה, "בבטן הרכה", מתמקדת בנסיונות קולנועיים להתמודד עם אתגרים חברתיים, פוליטיים ופסיכולוגיים באופן ישיר ותקיף: נושאים כמו מלחמה, עוני, דיכוי, ניכור עירוני ובדידות זוכים בסרטים אלו לטיפול נוקב ובלתי מתפשר. המסגרת התמטית השנייה, "בדיונות", מתמקדת בנסיון לגעת בנושאים חריפים לא פחות מאלו המיוצגים בקטגוריה הקודמת, אולם באמצעים עקיפים, על ידי שימוש בזיאנרים כמו קומדיה, אימה ופנטזיה. סרטים אלו מותחים ביקורת חברתית, לעיתים נשכנית, בדרך מתוחכמת: תוך חיוך וצחוק, מתח ואימה. אף על פי ששתי מסגרות אלו מתייחסות לארועי העבר, הן שופכות אור על מתחים עכשוויים ביבשת אירופה. כמתחייב מכך, לא רק שהן מעלות על נס את המורשת העשירה של עשייה קולנועית אירופית, אלא גם מאפשרות לקהל הישראלי להציץ לתרבות אירופה בכללותה, על שורשיה ואופיה הדינאמי.

בנוסף לתכנית ההקרנות, "מבט נוסף" יכלול סימפוזיון בנושא שימור ושחזור אודיו-ויזואלי. המפגש יורכב מהרצאות של נציגי ארכיונים מובילים בארץ ובאירופה, ויתמקד בדיון על אופיו והיבטיו השונים של השחזור האודיו-ויזואלי, וכמו כן במיזמי שימור עדכניים. הסימפוזיון פתוח לקהל הרחב, ומי שמתעניין בשימור אודיו-ויזואלי מוזמן לקחת בו חלק.

הפרויקט שלנו, בדומה לשנה שעברה, על סרטיו והרצאותיו, מבקש לייצר קשר אנושי בין ישראלים ואירופים, דרך מסע מרתק בין פנטזיה ומציאות. אנחנו מזמינים אתכם להצטרף למסע, הן במהדורה זו והן במהדורות הבאות של "מבט נוסף".

צוות הפרויקט

לוח הקרנות SCREENING SCHEDULE

סינמטק תל אביב Tel Aviv Cinematheque	סינמטק ירושלים Jerusalem Cinematheque	סינמטק חיפה Haifa Cinematheque		
רומא עיר פרוזות איטליה, 1945				ROME OPEN CITY ITALY, 1945
הגדוד היחף יוון, 1954				THE BAREFOOT BATTALION GREECE, 1954
רעב דנמרק, 1966				HUNGER DENMARK, 1966
ספר לי שקרים בריטניה, 1968				TELL ME LIES BRITAIN, 1968
המצור פורטוגל, 1970				THE SIEGE PORTUGAL, 1970
חדשות מהבית בלגיה, 1977				NEWS FROM HOME BELGIUM, 1977
צמרמורת פולין, 1981				SHIVERS POLAND, 1981
ידיו של אורלק אוסטריה, 1924				THE HANDS OF ORLAC AUSTRIA, 1924
היפה והחיה צרפת, 1946				BEAUTY AND THE BEAST FRANCE, 1946
ברוך הבא מר מרשל! ספרד, 1953				WELCOME MR. MARSHALL! SPAIN, 1953
פצצה נגנבה רומניה, 1961				A BOMB WAS STOLEN ROMANIA, 1961
נשף מכבי האש צ'כוסלובקיה, 1967				THE FIREMEN'S BALL CZECHOSLOVAKIA, 1967
גם גמדים התחילו קטנים גרמניה, 1970				EVEN DWARFS STARTED SMALL GERMANY, 1970

בבטן הרכה Facing the Real בדיונות Flights of Fancy

מידע וכרטיסים Info & Tickets

לרכישת כרטיסים Tickets

ANOTHER LOOK ON AUDIO-VISUAL RESTORATION

A symposium featuring presentations from:
Meir Russo (The Israel Film Archive-Jerusalem Cinematheque),
Deborah Steinmetz (The Steven Spielberg Jewish Film Archive),
Joav Shdema (D.B Digital), Anca Mitran (The Romanian National
Film Archive), Michal Bergant (The Czech National Film Archive),
Liat Benhabib (Yad Vashem Visual Center), Thomas Ballhausen and
Silvester Stöger (Filmarchiv Austria).
The symposium will discuss different facets of audio-visual restoration
as well as current and cutting-edge film restoration projects.

THURSDAY, 16.1.14, 12:00-17:00
TEL-AVIV CINEMATHEQUE, 5 HA'ARBA'A ST., TEL- AVIV

THE EVENT INCLUDES ENGLISH-SPEAKING PRESENTATIONS THAT
WILL BE SIMULTANEOUSLY TRANSLATED INTO HEBREW.

THE SYMPOSIUM IS FREE AND OPEN TO THE GENERAL PUBLIC.
FOR REGISTRATION:
symposium@ambfr-il.org

מבט נוסף על שחזור אודיו-ויזואלי

סימפוזיון שיכלול הרצאות של המומחים המובילים:
מאיר רוסו (הארכיון הישראלי לסרטים-סינמטק ירושלים),
דבורה שטיינמץ (ארכיון הסרטים היהודיים ע"ש סטיבן
שפילברג) יואב שדמה (די בי דיגיטל), אנקה מיטרן (ארכיון
הקולנוע הלאומי הרומני), מיכל ברגנט (ארכיון הקולנוע
הלאומי הצ'כי), לילית בן חביב (מרכז הצפייה, יד ושם), תומאס
באלהאוזן וסילבסטר סטוגר (ארכיון הסרטים האוסטרי).
הסימפוזיון יעסוק בזוויות שונות של פרקטיקת השימור
והשחזור האודיו-ויזואלי ובמיזמי שחזור קולנועי עכשוויים.

יום חמישי, 16.1.14, 12:00-17:00
סינמטק תל אביב, רח' הארבעה 5, תל-אביב

הארוע כולל הרצאות באנגלית שיתורגמו סימולטנית
לעברית, והינו מיועד לקהל הרחב.

הכניסה חופשית, אולם מספר המקומות מוגבל.
לרישום:
symposium@ambfr-il.org

בבטן הרכה FACING THE REAL

רומא עיר פרוזות
[איטליה, 1945]

הגדוד היחף
[יוון, 1954]

רעב
[דנמרק, 1966]

ספר לי שקרים
[בריטניה, 1968]

המצור
[פורטוגל, 1970]

חדשות מהבית
[בלגיה, 1977]

צמרמורת
[פולין, 1981]

ROME OPEN CITY
(ITALY, 1945)

THE BAREFOOT BATTALION
(GREECE, 1954)

HUNGER
(DENMARK, 1966)

TELL ME LIES
(BRITAIN, 1968)

THE SIEGE
(PORTUGAL, 1970)

NEWS FROM HOME
(GERMANY, 1970)

SHIVERS
(POLAND, 1970)

As a medium, cinema intervenes in a reality that is fraught with tensions and challenges, and offers its audiences ways to negotiate these threats. The following selection of films performs this service by facing society's problems head-on: by confronting the real through the real. Some pursue their real-life concerns through melodrama, and some through the more "objective" forms of the documentary and cinéma vérité. Yet all are equally intrigued by the possibility of forcing their viewers to look directly at what ails them, under the protective cloak of a darkened theatre.

כמדיום פופולרי, הקולנוע מתערב במציאות רוויית מתח ומציע לצופים דרכים שונות להתמודד עם אתגריה. מקבץ הסרטים הבא ממלא את תפקיד זה באמצעות מפגש עם מצוקות החברה תוך מבט נוקב ובלתי מתפשר: עימות עם המציאות דרך המציאות עצמה. חלק מיצירות אלו מתרגמות את קשיי היומיום לעולם המלודרמה, וחלקן משתמשות בטכניקות הסוגה הדוקומנטרית או ה"סינמה וריטה". אך כולן כאחת מתעניינות ביכולתו של הקולנוע לכפות על צופיו התמודדות ישירה עם מצוקות הקיום, תחת המעטה המגן של עלטת אולם ההקרנה.

רומא עיר פרזות ROME OPEN CITY

רומא עיר פרזות [איטליה, 1945]

בימוי: רוברטו רוסליני

תסריט: סרג'יו אמידיי, פדריקו פליני, רוברטו רוסליני

צילום: אובלדו אראטה

עריכה: ארלדו דה רומא

משחק: אנה מניאני, אלדו פבריצ, מרצ'לו פגליירו

ש/ל, 103 דקות
תרגום לעברית ולאנגלית

ROME OPEN CITY (ITALY, 1945)

Directing: Roberto Rossellini

Screenplay: Sergio Amidei,
Federico Fellini, Roberto Rossellini

Cinematography: Ubaldo Arata

Editing: Eraldo Da Roma

Cast: Anna Magnani, Aldo Fabrizi,
Marcello Pagliero

B/W, 103 minutes
Hebrew & English subtitles

CINEMATHEQUE: TEL AVIV 18.1.14 - 21:00 | JERUSALEM: 19.1.14 - 19:00 | HAIFA: 17.1.14 - 16:00

סינמטק: תל אביב 18.1.14 - 21:00 | ירושלים 19.1.14 - 19:00 | חיפה 17.1.14 - 16:00

During the last days of Nazi occupation, the lives of several Roman citizens fatefully intersect. The fearless resistance fighter, engineer Giorgio Manfredi, flees his pursuers and seeks the assistance of a priest, Don Pietro Pellegrini, who in turn becomes further involved in resistance life. In the meantime, fellow partisan Francesco is about to marry his beloved Pina (portrayed by the unforgettable Anna Magnani), yet this plan is put at risk by the Nazi crackdown on Rome's inhabitants. As the noose tightens around these brave men and women, not only their will to live, but their moral backbone, will be put to the ultimate test.

If necessity is indeed the mother of all invention, then "Rome Open City" is by no means an exception. Shooting in ravaged Rome whilst war was still being waged across Italy, cineaste Roberto Rossellini was lacking in any real budget per se, and had to use abandoned scraps of celluloid for film stock. In negotiating these challenges, the director departed from the standard practices of mainstream filmmaking: rather than work in a studio, he took to the streets, situating the narrative action under harsh lighting and amidst a ruined landscape; and in lieu of crafted performances, he capitalized on the uncompromising raw vitality of non-actors. The result of these efforts was a new kind of film – one which, for the everyday Italian, accurately testified to war's complex reality. So powerful was its artistic statement, that "Rome Open City" not only propelled into being a revolutionary cinematic movement – Neorealism – but ultimately became "one of the most influential and symbolic films of its age" (Irene Bignardi).

לקראת תום תקופת הכיבוש הנאצי, חייהם של מספר מתושבי רומא עומדים להצטלב באופן טרגי. המהנדס ג'ורג'יו מנפרדי הינו לוחם חירות ללא חת שנאלץ להמלט מרודפיו, ולשם כך נעזר בשירותיו של הכומר דון פייטרו פלגריני, ידיד המחתרת. באותה שעה, פרטיזן נוסף בשם פרנצ'סקו עומד לשאת לאישה את אהובתו פינה (המגולמת ע"י אנה מניאני הבלתי נשכחת), אולם תכנית זאת נמצאת בסכנה לאור הסגר שמקיים השלטון הגרמני בעיר. בעוד שהלולאה הנאצית מתהדקת, גברים ונשים אלה יועמדו במבחן, ודרך כך, יעידו על מחיר ושכר האומץ.

אם אכן נכונה האימרה כי צורך נמצא ביסודה של כל המצאה, אזי "רומא עיר פרזות" מהווה לכך דוגמא מובהקת. בזמן שהמלחמה ניטשה ברחבי איטליה ורומא עמדה חצי הרוסה, הבמאי רוברטו רוסליני התמודד עם האתגר לצלם סרט ללא תקציב של ממש וללא חומר גלם פרט לשאריות צלולויד נטושות. מתוך עמדת נחיתות זו, הבמאי בחר לזנוח את מסורות הקולנוע המסחרי, בכך שלא צילם באולפן אלא בנוף ההריסות הרומאיות, ובכך שוויתר על תצוגות משחק מלוטשות לטובת החספוס והראשוניות של שחקנים לא מקצועיים. התוצאה של בחירות אלה היתה סוג חדש של סרט, שבעבור האיטלקי הממוצע, הצליח לייצג נאמנה את המציאות הנוראה של המלחמה. בדיעבד, החזון שעיצב רוסליני היה כה עוצמתי, עד כדי שסייע לייסד תנועה קולנועית מהפכנית – ניאו-ריאליזם – ולהפוך את "רומא עיר פרזות" ל"אחד הסרטים המשפיעים והסמליים ביותר של תקופתו" (אירן בינרדי).

7

RESTORED
EUROPEAN
FILM
PROJECT #2

ROMA CITTÀ APERTA has been restored in 2013 by:

Fondazione Cineteca di Bologna, CSC-Cineteca Nazionale, Coproduction Office and Istituto Luce Cinecittà at Cineteca di Bologna Lab "L'Immagine Ritrovata."

הגדוד היחף THE BAREFOOT BATTALION

הגדוד היחף (יוון, 1954)

בימוי ועריכה: גרג סי. טאלאס

תסריט: ניקוס קציוטס

צילום: מיכליס גזיאדיס

משחק: מריה קוסטי, ניקוס פרמאס, וסיליוס פרנגדקיס

ש/ל, 91 דקות
תרגום לעברית ולאנגלית

THE BAREFOOT BATTALION (GREECE, 1954)

Directing & Editing: Gregg C. Tallas

Screenplay: Nico Katsiotes

Cinematography: Mihallis Gaziadis

Cast: Maria Costi, Nikos Femas, Vasilius Frangedakis

B/W, 91 minutes
Hebrew & English subtitles

CINEMATHEQUE: TEL AVIV 26.1.14 - 21:00 | JERUSALEM: 24.1.14 - 14:00 | HAIFA: 31.1.14 - 16:00

סינמטק: תל אביב 26.1.14 - 21:00 | ירושלים 24.1.14 - 14:00 | חיפה 31.1.14 - 16:00

As poverty pervades occupied Thessaloniki, the orphaned Dimitri and his infant sister struggle to stay alive. While looking for bread, the young boy stumbles upon the "Barefoot Battalion", a group of orphans who regularly rob the German Army of its provisions. He soon joins their ranks, only to find himself part of a scheme to rescue a fugitive American pilot. With stakes being so high, the orphans muster all their might against the menacing Nazi machine, yet the odds are clearly not in their favor.

The idea for "The Barefoot Battalion" came to Greek expatriate and Hollywood-based filmmaker Gregg Tallas after hearing the true story of a band of young children who risked their lives to steal German supplies during WWII. Tallas felt this was an important story to tell, but could not see it realized in mainstream standards due to the poor state of 1950s Greek film industry. Rather than be discouraged, he chose – like other contemporaneous Greek filmmakers such as Grigoris Grigoriou ("Bitter Bread", 1951) and Stelios Tatasopoulos ("Black Earth", 1952) – to turn adversity into virtue and shape the film in light of the ascetic aesthetics of Italian Neorealism. Filming on the streets of Thessaloniki with a decrepit 1920s camera and a host of non-professional actors, Tallas succinctly captured the rugged conditions from which Greek wartime bravery emerged. This potent visualization not only soothed the pains of a society burdened by years of civil war, but also brought Greek cinema its first ever international honor: the Golden Laurel Award at the 1955 Edinburgh International Film Festival.

בסלוניקי מוכת העוני, דימיטרי היתום ואחותו הקטנה נאבקים לשרוד. יום בהיר אחד, בעודו תר אחר פיסת לחם עלובה, דימיטרי פוגש ב"גדוד היחף" – קבוצת יתומים המתמחה בגניבת אספקה מאנשי הצבא הגרמני. עד מהרה דימיטרי מצטרף לשורותיהם ומוצא עצמו שותף למבצע חילוץ של טייס אמריקני במנסה. לשם ביצוע המשימה, היתומים מנצלים את כל אונם ותושייתם, אך מאמציהם עשויים בקלות להסתיים בכשלון.

מקורו של "הגדוד היחף" בסיפור אמיתי על חבורת ילדים שחירפו את נפשם על מנת לגנוב מן הגרמנים ציוד ומזון במהלך מלחה"ע השנייה. גרג טאלאס, גולה יווני וקולנוען הוליוודי, חש כי זהו סיפור שצריך לספר, אך לאור האמצעים הדלים של תעשיית הקולנוע היוונית בשנות החמישים, התקשה לממשו בסטנדרטים אמריקנים. גמלה בליבו החלטה להפוך את החיסרון ליתרון, וכמו במאים יוונים נוספים מן התקופה (גריגוריוס גריגוריו וסטליוס טטסופולוס, למשל), ניצל את האתגרים שעמדו בפניו על מנת לעצב את הסרט ברוח הסגפנית-מינימליסטית של הניאו-ריאליזם האיטלקי. על ידי צילום ברחובותיה העייפים של סלוניקי בעזרת מצלמה משנות העשרים ומספר לא מבוטל של שחקנים חובבנים, הצליח טאלאס לתאר בתמציתיות וברגישות את התנאים הקשים מהם צמחה הגבורה היוונית בימי המלחמה. מבט זה לא רק שסיפק נחמה לחברה שבעת קרבות, אלא גם זיכה את הקולנוע היווני באות הוקרה בינלאומי ראשון: פרס זר הדפנה המוזהב בפסטיבל הבינלאומי של אדינבורו לשנת 1955.

פרויקט
קולנוע
אירופי
מאוחד #2

HUNGER רעב

רעב (דנמרק, 1966)

בימוי ועריכה: הנינג קרלסן

תסריט: הנינג קרלסן, פיטר סיברג
[ע"פ רומן מאת קנט האמסון]

צילום: הנינג כריסטיאנסן

משחק: פר אוסקרסון, גונל לינדבלום,
בריגיטה פדריספל

ש/ל, 112 דקות
תרגום לעברית ולאנגלית

HUNGER (DENMARK, 1966)

Directing & Editing: Henning Carlsen

Screenplay: Henning Carlsen, Peter Seeberg
(based on a novel by Knut Hamsun)

Cinematography: Henning Kristiansen

Cast: Per Oscarsson, Gunnel Lindblom,
Birgitte Federspiel

B/W, 112 minutes
Hebrew & English subtitles

CINEMATHEQUE: TEL AVIV 21.1.14 - 21:00 | JERUSALEM: 30.1.14 - 18:30 | HAIFA: 22.1.14 - 18:00

סינמטק: תל אביב 21.1.14 - 21:00 | ירושלים 30.1.14 - 18:30 | חיפה 22.1.14 - 18:00

For Pontus, there is nothing more important than writing – not even his own well-being. It is no wonder, then, that the writer's commitment to his art drives him towards the brink of insanity. Wandering through 1890s Kristiania (Oslo), he is plagued by incessant hunger and haunting hallucinations. Everywhere there is a potential slight by an imagined foe; everywhere there is a chance at redemption, through a kind word or a whimsical smile. Will this journey bring him ruin, irrevocably fracturing his fragile psyche? Or will he arrive at the conclusion, articulated by a casual love interest, that "one doesn't have to be mad just because one is sensitive"?

Based on Knut Hamsun's seminal novel, "Hunger" faithfully translates to the screen the Norwegian Nobel laureate's groundbreaking social-realist agenda. Under the confident direction of Henning Carlsen, one of Denmark's premier filmmakers, the film provides glimpses into the squalor that characterizes the modern cityscape; and, as a result, its audience is made to confront the hazards of modernity, of which the lower classes are the primary victims. Yet the importance of this vision of urban decrepitude seems secondary to the film's ultimate goal: to capture the psychological intensity of a tortured soul. Invaluable on this front is Per Oscarsson's portrayal of Pontus, which won him the Best Actor Award at Cannes. In Oscarsson's hands, Pontus runs the gamut of psycho-physical states, "ranging from a vertiginous, disgusting, almost verminous decay... to a completely incandescent, waif-poetic charm" (Renata Adler). In moving across this spectrum, viewers become as "sensitive" as Pontus, gradually finding the will not only to criticize modern society but also to forgive it for its indiscretions.

עבור פונטוס אין דבר חשוב יותר ממלאכת הכתיבה, גם אם מדובר בבריאותו שלו. על כן אין זה פלא שהמחויבות הבלתי מעורערת שלו לאמנותו מביאה אותו לסף אובדן השפיות. בעודו משוטט בעיר קריסטיאניה [אוסלו] של סוף המאה התשע עשרה, הוא נתקף רעב טורדני והזיות בלתי פוסקות. בכל פינה הוא מוצא סיבה לדאגה או סיכוי לגאולה. האם מסע זה יוביל להרס נפשו העדינה? או האם יבין שאדם לא חייב להדרדר לטירוף רק משום שהוא רגיש יותר משאר הבריות?

"רעב" מתרגם למסך הקולנוע את ספרו המשפיע של חתן פרס הנובל הנורווגי קנט האמסון, אשר נודע כאחד ממאורות זרם הריאליזם החברתי ברומן. תחת שרביטו של הבמאי הדני החשוב הנינג קרלסן, הסרט חושף את עליבות הכרך האירופי אשר עמדה במוקד עניינו של האמסון, ודרך כך מעמת את צופיו עם השפעת המודרנה על חיי בני המעמדות הנמוכים. אך מעבר לביקורתו החברתית, "רעב" מתפקד בעיקר כדיוקן מורכב של נפש האמן. מורכבות זו מבטאת לא מעט בזכות משחקו המשובח של פר אוסקרסון, אשר זיכתה אותו בפרס "השחקן הטוב ביותר" בפסטיבל קאן של אותה השנה. בטיפולו המסור של אוסקרסון, מתהדר פונטוס במנעד רחב של מצבים פסיכו-פיזיולוגיים "הנעים בין ריקבון סחרחר ודוחה... לקסם פואטי זוהר" [רנטה אדלר]. בזכות תנודות אלה, הקהל נעשה "רגיש" כפונטוס, ועקב כך, מוצא את הכח לא רק לבקר את החברה המודרנית אלא גם לסלוח לה על עוולותיה.

9

CINEMATEKET
DET DANSKE FILMINSTITUT / DANISH FILM INSTITUTE

RESTORED
EUROPEAN
FILM
PROJECT #2

ספר לי שקרים TELL ME LIES

ספר לי שקרים [בריטניה, 1968]

בימוי: פיטר ברוק

תסריט: פיטר ברוק, מייקל קוסטאו, דניס קנ

צילום: איאן ווילסון

עריכה: ראלף שלדון

משחק: מארק ג'ונס, פאולין מונרו, אריק אלן, גלנדה ג'קסון

ש/ל וצבע, 118 דקות
תרגום לעברית

TELL ME LIES (BRITAIN, 1968)

Directing: Peter Brook

Screenplay: Peter Brook, Michael Kustow, Denis Cannan

Cinematography: Ian Wilson

Editing: Ralph Sheldon

Cast: Mark Jones, Pauline Munro, Eric Allan, Glenda Jackson

B/W & COLOR, 118 minutes
Hebrew subtitles

CINEMATHEQUE: TEL AVIV 25.1.14 - 21:30 | JERUSALEM: 23.1.14 - 19:15 | HAIFA: 30.1.14 - 21:00

סינמטק: תל אביב 25.1.14 - 21:30 | ירושלים 23.1.14 - 19:15 | חיפה 30.1.14 - 21:00

Prompted by the photograph of a badly burnt Vietnamese child, three London actors try to engage the complexities of the Vietnam War. Through discussions with politicians and activists, public demonstrations and readings, and various theatrical experiments, they gradually come to grips with the multifaceted violence of wars, the seeming futility of protest and the need to pursue it nonetheless. Crucial questions are raised at every turn; clear-cut answers, however, are slow to arrive.

The recent restoration of "Tell Me Lies", which has rarely been screened since its initial release in 1968, returns us to a turbulent time in modern history. As war was raging in Vietnam, maverick theatre and film director Peter Brook, along with a small band of Royal Shakespeare Company actors, felt the moment was right to make a political statement. This pressing demand fueled the film's style, which borrows equally from theatrical traditions and cinéma vérité so as to create a jarring "semi-fictional, semi-documentary" work. Yet for all its urgency, "Tell Me Lies" never becomes a one-dimensional piece of agitprop. In fact, by Brook's own admission, the project's goal had always been "to go beyond this simplistic opposition between being for or against the war". It was only by revealing the ambivalences of war and protest, he felt, that Britain's citizens could escape their "dead-end" situation, "where everyone absolutely had to pick a side".

התקלותם של שלושה שחקנים לונדונים בצילום של עולל ויאטנמי עם כוויות חמורות מעלה בקרבם צורך בוער לבחון את משמעות מלחמת וייטנאם. באמצעות דיונים עם פוליטיקאים ופעילים, הפגנות פומביות, קבוצות קריאה ונסיונות תיאטרליים למיניהם, מנסה הקבוצה להתמודד עם פניה השונים של האלימות המלחמתית ולבחון את הדרכים השונות למחות כנגדה. שאלות חשובות עולות בכל שעל; תשובות ברורות, לעומת זאת, מאחרות להגיע.

עבודת השימור שנתבצעה לאחרונה על "ספר לי שקרים" מעניקה הזדמנות להחשף לסרט שכמעט ולא הוקרן מאז יציאתו לאקרנים ב-1968, ושמשיב אותנו לתקופה רבת תהפוכות בהיסטוריה המודרנית. בעוד המלחמה בוייטנאם גועשת, במאי התאטרון והקולנוע הנועז פיטר ברוק, יחד עם חבורת שחקנים צעירים, החליטו כי הגיעה השעה לאמירה נוקבת. בהילות זו הכתיבה את סגנונו המטלטל של "ספר לי שקרים", יצירה ספק בדיונית ספק תעודית ששואבת את השראתה ממסורות תיאטרליות ומן ה"סינמה וריטה". אך על אף היותו אמצעי לתגובה פוליטית נמהרת, הסרט לרגע לא מדרדר לתעמולה חד מימדית. למעשה, על פי עדותו של ברוק, מטרת הפרויקט היתה תמיד "לנסות להתעלות מעבר לקביעה הפשטנית של בעד או נגד המלחמה". רק באמצעות חשיפת תושבי בריטניה לאמביוולנטיות הקיימת בלחימה ובמחאה, טען היוצר, יוכלו הם לדמיין חלופה למבוי הסתום, שבמסגרתו "כולם מוכרחים לבחור צד".

פרויקט
קולנוע
אירופי
מאוחד #2

BRITISH
COUNCIL

This film has been restored by Technicolor Foundation for Cinema Heritage and Groupama Gan Foundation for Cinema
© 2012 Brook Productions-Technicolor Foundation-Groupama Gan Foundation

המצור THE SIEGE

המצור (פורטוגל, 1970)

בימוי ועריכה: אנטוניו דה קוניה טלש

תסריט: אנטוניו דה קוניה טלש,
ז'זלה דה קונסיסאו

צילום: אקאסיו דה אלמיידה

משחק: מריה קברל, מיגל פרנקו,
רוזי דה קרבליו

ש/ל, 113 דקות
תרגום לעברית ולאנגלית

THE SIEGE (PORTUGAL, 1970)

Directing & Editing: António da Cunha Telles

Screenplay: António da Cunha Telles,
Gizela da Conceição

Cinematography: Acácio de Almeida

Cast: Maria Cabral, Miguel Franco,
Ruy de Carvalho

B/W, 113 minutes
Hebrew & English subtitles

CINEMATHEQUE: TEL AVIV 30.1.14 - 21:00 | JERUSALEM: 20.1.14 - 19:00 | HAIFA: 24.1.14 - 16:30

סינמטק: תל אביב 30.1.14 - 21:00 | ירושלים 20.1.14 - 19:00 | חיפה 24.1.14 - 16:30

The young and beautiful Marta leaves her overbearing husband and embarks on a journey of self-discovery. During this search, she interacts with a host of characters – a married American, a rogue fashion photographer, and a few crafty businessmen – who consistently take advantage of her. Only one new acquaintance – a kind black-market racketeer – does not try to own her; but even this relationship may not secure Marta's much-desired freedom.

During the 1960s, the “The New Portuguese Cinema” movement revolutionized Portugal’s then unremarkable cinematic tradition by introducing into it features of the French New Wave. “The Siege”, António da Cunha Telles’s celebrated directorial debut, serves as a fine example of this revolution. At the outset of his career, Telles worked as a producer on various New Wave projects, including François Truffaut’s “The Soft Skin” (1963). This experience had considerably impacted his aesthetic vision, as is most evident in the visual style of “The Siege”, with its reliance on hand-held camerawork, available lighting, and on-location shooting. Yet beyond formal issues, the film’s New Wave influence also extended to the realm of theme – or rather, to a concern with the problems of contemporary youth culture, and specifically of oppressed young women. In this respect, Telles’s film is reminiscent of Jean-Luc Godard’s “My Life to Live” (1962), as both capitalized on the emergence of “second-wave feminism” in order to contemplate the implications of female liberation. Compared to Godard, however, Telles faced a greater obstacle in questioning women’s oppression, since he operated under the catholic-patriarchal “Estado Novo” dictatorship. By bravely embracing this critical task, “The Siege” thus showed, even more than its French antecedents, how cinema may not simply entertain but also struggle against the conservative structures of both film and the society it mirrors.

מרתה הצעירה והיפה עוזבת את בעלה המתעלל לטובת מסע חיפוש עצמי. במהלך מסעה היא מתרועעת עם מגוון טיפוסים – גבר אמריקאי נשוי, צלם דוגמנות מפוקפק, וכמה אנשי עסקים ממולחים – אשר מנצלים אותה בשיטתיות. רק מכר חדש אחד – מבריה עדין ואדיב – לא מנסה להפוך אותה לרכושו; אבל גם מערכת יחסים זאת לא עשויה להבטיח את החירות והישועה שלהן מרתה כה מייחלת.

במהלך שנות השישים, תנועת “הקולנוע הפורטוגלי החדש” חוללה מהפיכה במסורת הקולנועית של פורטוגל בכך ששילבה בה השפעות מהגל החדש הצרפתי. “המצור”, סרטו הראשון כבמאי של אנטוניו דה קוניה טלש, משמש דוגמא מובהקת למהפיכה זו. בתחילת הקריירה הקולנועית שלו, שימש טלש כמפיק בפרויקטים שונים של הגל החדש, ביניהם “העור הרך” (1963) של פרנסואה טריפו. ההשפעה של חוויה זו על “המצור” ניכרת במיוחד בשימוש הנרחב שעושה הבמאי במצלמת כתף, באור זמין ובצילומי חוץ כחלק מחזונו האסתטי. אולם מעבר למאפיינים סגנוניים אלו, הגל החדש השאיר חותמו גם על העיסוק התמטי של “המצור” בבעיות תרבות הצעירים האירופית, וביחוד בסוגית הדיכוי של נשים צעירות. מבחינה זאת, מזכיר סרטו של טלש את “לחיות את חייה” (1962) של ז'אן לוק גודאר, שכן שתי היצירות רכבו על “גל הפמיניזם השני” בנסיון לעורר דיון על השלכות השחרור הנשי. על אף דמיון זה, יש עדיין לזכור כי בפני טלש עמד אתגר שבו לא נתקל גודאר, שכן הלה פעל תחת דיקטטורה קתולית-פטריארכלית אשר בקשה לשמר ערכים שוביניסטים בכל מחיר. באמצעו את אתגר ביקורתי זה, אם כן, “המצור” מוכיח, אף יותר מקודמיו הצרפתים, כיצד הקולנוע מסוגל לא רק לבדר, אלא גם להאבק כנגד דוקטרינות שמרניות בקולנוע ובחברה אותה הוא משקף.

11

RESTORED
EUROPEAN
FILM
PROJECT #2

חדשות מהבית NEWS FROM HOME

חדשות מהבית (בלגיה, 1977)

בימוי ותסריט: שנטל אקרמן

צילום: ג'ים אסבל, בבט מנגולט

עריכה: פרנסין סנדברג

צבע, 85 דקות

תרגום לעברית ולאנגלית

NEWS FROM HOME (BELGIUM, 1977)

Directing & Screenplay: Chantal Akerman

Cinematography: Jim Asbell,
Babette Mangolte

Editing: Francine Sandberg

COLOR, 85 minutes
Hebrew & English subtitles

CINEMATHEQUE: TEL AVIV 29.1.14 - 21:00 | JERUSALEM: 25.1.14 - 21:30 | HAIFA: 18.1.14 - 17:00

סינמטק: תל אביב 29.1.14 - 21:00 | ירושלים 25.1.14 - 21:30 | חיפה 18.1.14 - 17:00

In 1971, the then twenty-one-year-old Belgian filmmaker Chantal Akerman moved to New York to begin, by her own retrospective admission, "the most determining period of her cinematography". Five years later, she would return to New York to make a feature-length documentary on the city, or rather, on her conflicted position within the city. To say that "News from Home" is only about New York, however, is not entirely accurate. The film does present a mesmerizing vision of the metropolitan which gives priority to fragmentary images of daily lives, and the desolate spaces they inhabit – those spaces which do not appear in tourist guidebooks, but can only be experienced by their proper inhabitants. Yet overlaying these images is the sound of Akerman reading letters sent by her mother during her first extended stay to NYC; these texts bring to the fore the silhouetted figure of another city – Brussels, where the filmmaker's family resides. Though Brussels is Akerman's hometown, it is hardly a home; the mundane details of family life shared in the letters serve only to accentuate the reasons why the filmmaker would want to evade her Belgian roots. To this sense of homelessness, however, New York – with its murky streets, dirty diners, and overly-crowded subways – could not truly offer a cure. Rather, the site where vagabond existence may be suspended, and a solid identity may be forged, is that tenuous connection, overextended to the edge of despair, between a daughter's voice and a mother's tongue. It is there, where attention is demanded and passion is articulated, that alienation may find its possible remedy, if only for a moment.

בשנת 1971, שנטל אקרמן בת העשרים ואחת העתיקה את מגוריה לניו יורק, שם בלתה לדבריה את "התקופה המשפיעה ביותר על יצירתה הקולנועית". חמש שנים לאחר מכן, היא חזרה לניו יורק על מנת לביים סרט דוקומנטרי באורך מלא על העיר, או למעשה על מעמדה המורכב בתוך וכלפי עיר זו. הסרט מכיל דימויים מהפנטים של הכרך האמריקני, תמונות מחיי יום יום של מרחבים ריקים שאינן מופיעות בספרי תיירים אלא מתגלות רק למי שנמצא בעיר די זמן בכדי להכיר בקיומן. עם זאת, אין זה מדויק לומר ש"חדשות מהבית" הוא סרט על ניו יורק בלבד. במקביל לדימויים אלה, מבצע הסרט שימוש בטקסטים – מכתבים לאקרמן מאמה מוקראים בקולה של הבמאית, שמעלים באוב את צילה של עיר אחרת: בריסל. אף על פי שנולדה וחיייתה בה, בריסל אינה "בית" עבור אקרמן; למעשה, דיוקן חיי היום יום של המשפחה שנחשף במכתבים רק מסביר את בקשתה של הבמאית להתנתק משורשיה הבלגים. לתחושת התלישות הזו, הברירה לניו יורק – על רחובותיה המטונפים, המזללות המפוקפקות והרכבת התחתית העמוסה לעיפה – לא יכלה לתת מענה. אם כבר, סרטה של אקרמן מנסה להראות לנו ש"הבית" לא מתקיים במקום פיזי אחד או אחר, אלא דווקא בקשר השברירי בין קולה של בת ולשונה של אם. רק שם, היכן שתשומת לב נדרשת ותשוקה מבוטאת, יכולים הנדודים לבוא על סיומם.

פרויקט
קולנוע
אירופי
מאוחד #2

KINGDOM OF BELGIUM
www.diplomatie.belgium.be

CINEMATEK

Wallonie - Bruxelles
International.be

12

Restoration has been done by Cinematek

SHIVERS צמרמורת

צמרמורת (פולין, 1981)

בימוי ותסריט: וויצ' מרצ'בסקי

צילום: יז' זלינסקי

עריכה: אירנה צירינסקה

משחק: תומס הודז'יאץ, תרזה מרצ'בסקה, מארק קונדרט

צבע, 106 דקות

תרגום לעברית ולאנגלית

SHIVERS (POLAND, 1981)

Directing & Screenplay: Wojciech Marczewski

Cinematography: Jerzy Zielinski

Editing: Irena Chorynska

Cast: Tomasz Hudziec, Teresa Marczewska, Marek Kondrat

COLOR, 106 minutes
Hebrew & English subtitles

CINEMATHEQUE: TEL AVIV 28.1.14 - 19:00 | JERUSALEM: 22.1.14 - 19:00 | HAIFA: 23.1.14 - 19:00

סינמטק: תל אביב 28.1.14 - 19:00 | ירושלים 22.1.14 - 19:00 | חיפה 23.1.14 - 19:00

Growing up under Stalinist rule, the young Tomak has little to be grateful for. Meager childhood pursuits such as collecting used prophylactics and gazing at his prized Madagascar postage stamp are all he looks forward to. Yet even these simple pleasures lose their particular shine when one day his father is taken to jail by the Polish secret police. Abandoned, Tomak soon arrives at a different form of prison – a summer camp for Poland’s best and brightest. Though resistant at first to indoctrination, the young boy ultimately falls under its spell. With this transformation in place, Tomak gradually discovers the true cost of betraying one’s comrades, and more fundamentally, one’s self.

“Shivers”, Wojciech Marczewski’s sophomore feature, was produced during a general relaxation in Polish film censorship, which allowed it to present a biting depiction of “how an individual’s personality is both shaped and perverted by politics and history” (Leonard Quart). The materials from which this critique was forged were the filmmaker’s childhood experiences. Like Tomak, Marczewski knew the fear of oppression that manifests itself in the child’s uncontrollable “shivers”. Consequently, as a filmmaker he wanted audiences to experience this same fear viscerally: to “induce shivering in them”. The result of his efforts, at least judging by its receipt of the Silver Bear Award at the Berlin Film Festival, was successful. Yet the critical message of “Shivers” quickly collided with political reality, as Poland entered a dark period of martial law soon after the film’s release. And while his peers responded to this change by working abroad (Agnieszka Holland) or within the system (Krzysztof Kieslowski), Marczewski chose a different path, giving up film direction for almost a decade.

ישנן מעט נקודות אור בחייו כשאתה גדל תחת משטר סטליניסטי חונק. בעבור טומק הצעיר, תחביבים מפוקפקים כמו איסוף אמצעי מניעה משומשים ובהייה ממושכת בבול ממדגסקר הופכים לאטרקציה. אולם אפילו תענוגות קטנים אלה מאבדים מזהרם כשיום אחד חוזר הנער במשטרה החשאית הפולנית גוררת את אביו למעצר. זמן לא רב לאחר מכן, טומק הנטוש אף הוא נשלח לסוג של כלא – מחנה קיץ קומוניסטי להכשרת מיטב הנוער הפולני. למרות התנגדות תחילית, הוא אט אט נשבה בקסמי החינוך מחדש, ובהדרגה מגלה את מחירה הכבד של הבגידה בחבריו ובעצמו.

“צמרמורת”, סרטו השני של וויצ' מרצ'בסקי, הופק במהלך רגיעה בפעילות הצנזורה הפולנית, דבר שאפשר לבמאי לתאר באופן נוקב את “האופן בו אישיותו של הפרט מתעצבת ומתעוותת על רקע פוליטיקה והיסטוריה” (לאונרד קווארט). החומרים מהם ביקורת זו נבעה, היו חוויות ילדותו של הבמאי: בדומה לטומק, גם מרצ'בסקי ידע בשחרותו פחד מעביר צמרמורת; כקולנוען, אם כן, הוא שאף לזרוע בקהלו את אותו הרעד – להמחיש את אותה צמרמורת הופכת קרביים המתגלה בנוכחות כוח מדכא. תוצאות מאמציו, אם ניתן לשפוט על פי פרס “דב הכסף” שהוענק לסרט בפסטיבל ברלין, היו מוצלחות למדי. אולם המסר הבלתי מתפשר של “צמרמורת” נדחק עד מהרה לשוליים, עם כניסתה של פולין לתקופת שלטון צבאי מיד לאחר יציאת הסרט לאקרנים. בעוד שעמיתיו הגיבו לתמורה חברתית זו במעבר לחו”ל [אגניישקה הולנד] או בנסיון להמשיך ולתפקד בתוך המערכת [קז'ישטוף קישלובסקי], מרצ'בסקי בחר בדרך שלישית, ומשך את ידיו מבימוי למשך קרוב לעשור.

FLIGHTS OF FANCY בדיונות

ידיו של אורלק
[אוסטריה, 1924]

היפה והחיה
[צרפת, 1946]

ברוך הבא מרמרשל!
[ספרד, 1953]

פצצה נגנבה
[רומניה, 1961]

נשף מכבי האש
[צ'כוסלובקיה, 1967]

גם גמדים התחילו קטנים
[גרמניה, 1970]

THE HANDS OF ORLAC
(AUSTRIA, 1924)

BEAUTY AND THE BEAST
(FRANCE, 1946)

WELCOME MR. MARSHALL!
(SPAIN, 1953)

A BOMB WAS STOLEN
(ROMANIA, 1961)

THE FIREMEN'S BALL
(CZECHOSLOVAKIA, 1967)

EVEN DWARFS STARTED SMALL
(GERMANY, 1970)

Not all films wish to confront difficult realities head-on. Many, like the films in this selection, offer ways of bypassing direct confrontation through immersion in such genres as comedy, horror, and fantasy. While pejoratively defined as “escapist”, these genres are anything but oblivious to the issues which trouble their viewers. Rather, through bellowing laughter, knee-jerking fear, or unbridled enchantment, they allow their audiences to come to grips with the burdens of existence without having to recognize them as such.

לא כל הסרטים בוחרים להתמודד עם מכאובי המציאות באופן ישיר ובוטה. רבים מהם, כמו אלה במקבץ הנוכחי, מציעים דרכי עיקוף באמצעות שימוש בדאנרים כמו קומדיה, אימה, ופנטזיה. אף על פי שהם מוגדרים בצורה מזלזלת כ”אסקפיסטים”, תהיה זו טעות לפטור את דאנרים אלה כאדישים לנושאים חברתיים בוערים. למעשה, ההיפך הוא הנכון: באמצעות צחוק פרוץ, בעתה אימתנית או היקסמות שובת לב, הם מאפשרים לצופיהם להיחשף לנטלי המציאות מבלי לסכן את תחושת בטחונם השברירית.

THE HANDS OF ORLAC ידיו של אורלק

ידיו של אורלק (אוסטריה, 1924)

בימוי: רוברט וינה

תסריט: לודוויג נרץ (ע"פ רומן מאת מוריס רנר)

צילום: הנס אנדרשין, גינתר קרמפף

משחק: קונרד וייט, אלכסנדרה סורנה, פריץ קורטנר

ש/ל, 110 דקות

אילם, תרגום כותרות לעברית

THE HANDS OF ORLAC (AUSTRIA, 1924)

Directing: Robert Wiene

Screenplay: Ludwig Nerz
(based on a novel by Maurice Renard)

Cinematography: Hans Androschin,
Günther Krampf

Cast: Conrad Veidt, Alexandra Sorina,
Fritz Kortner

B/W, 110 minutes
Silent, Hebrew subtitles

CINEMATHEQUE: TEL AVIV 17.1.14 - 21:30 | JERUSALEM: 16.1.14 - 19:00 | HAIFA: 21.1.14 - 19:00

סינמטק: תל אביב 17.1.14 - 21:30 | ירושלים 16.1.14 - 19:00 | חיפה 21.1.14 - 19:00

Acclaimed pianist Paul Orlac is caught in a train crash which mutilates his hands. In the wake of the accident, the surgeon Dr. Serral transplants a new pair of hands onto the pianist's mangled body. These hands, Orlac comes to realize, were taken from an executed murderer by the name of Vasseur. Distraught by this realization, he then becomes increasingly concerned that Vasseur, back from the dead, is controlling him through his "new" limbs. Will Orlac become a murderer? Or will his tender spirit be able to control his wayward body?

Five years after their successful collaboration on "The Cabinet of Dr. Caligari" (1919), director Robert Wiene and actor Conrad Veidt joined forces to produce another horror masterpiece, the first of several adaptations of Maurice Renard's eponymous novel. Though not as fantastic as "Caligari", "The Hands of Orlac" nevertheless captures some of its predecessor's German Expressionist features: for example, the prevalence of empty spaces, the ominous chiaroscuro lighting, and the startling use of camera effects. Yet the most prominent Expressionist element that connects the two films is undoubtedly Veidt's overblown and grotesque performance. Impossibly distorted, Veidt's body eventually becomes a potent symbol, evoking both the traumatic memories of WWI carnage and contemporaneous fears regarding the unchecked release of fascist impulses. As a result of this symbolic charge, "The Hands of Orlac", like other milestones of Expressionist Cinema, may be seen in retrospect as manifesting, not only the psyche of its tortured protagonist, but the collective psyche of Europe's German-speaking public during this crucial period in modern history.

פול אורלק, פסנתרן נודע, נקלע לתאונת רכבת הפוגעת בשתי ידיו. כשמתעורר מתרדמתו הוא מגלה כי מנתח בשם ד"ר סרל השתיל בגופו הפצוע זוג ידיים חדשות שבעליהן הקודם היה רוצח אכזרי שהוצא להורג. נסער מגילוי זה, אורלק מתחיל בהדרגה להאמין שהתורם המפוקפק שב מן המתים ומבקש לשלוט בו באמצעות איבריו "החדשים". האם יהפוך לרוצח? או שמא תנצח נפשו העדינה את הרוחות המאיימות על גופו ההפכפך?

חמש שנים לאחר שיתוף הפעולה המוצלח ב"קבינט של ד"ר קליגרי" [1919], הבמאי רוברט וינה והשחקן קונרד וייט חברו יחדיו להפקת סרט אימה מופתי נוסף, אדפטציה ראשונה מתוך כמה לספרו של מוריס רנר. אף על פי שאינו משופע בפנטזיה כמו "קליגרי", "ידיו של אורלק" ניחן אף הוא בכמה ממאפייני האקספרסיוניזם הגרמני של קודמו, וביניהם ריבוי מרחבים ריקים, תאורת קיארוסקורו מבשרת רעות, ואפקטים קולנועיים מפעימים. אולם יותר מכל, המרכיב האקספרסיוניסטי הבולט שמקשר בין שני הסרטים הינו סגנון המשחק המופרז והגרוטסקי של וייט. מעוות וחבול, גופו של וייט הופך לסמל רב עוצמה המעורר את זכרונות הקטל של מלחה"ע הראשונה מחד, וחרדות מהשתלטות עוינת של דחפים פשיסטים מודחקים מאידך. כתוצאה ממטען סימבולי זה, "ידיו של אורלק", כמו אבני דרך נוספות בתנועת האקספרסיוניזם הקולנועי, עשויו במרחק הזמן ללמד לא רק על נפשו המעונה של גיבורו, אלא גם על מצב התודעה האוסטרית-גרמנית בתקופה מכרעת זו בהיסטוריה האירופית.

15

פורום תרבות אוסטרי
Austrian Cultural Forum Tel Aviv

RESTORED
EUROPEAN
FILM
PROJECT #2

היפה והחיה BEAUTY AND THE BEAST

היפה והחיה (צרפת, 1946)

בימוי: ז'אן קוקטו

תסריט: ז'אן קוקטו
[נ"פ סיפור מאת ז'אן מארי לפרינס דה בומון]

צילום: אנרי אלקן

עריכה: קלוד איבריה

משחק: ז'אן מארה, ז'וזט דיי, מילה פרלי

ש/ל, 93 דקות
תרגום לעברית ולאנגלית

BEAUTY AND THE BEAST (FRANCE, 1946)

Directing: Jean Cocteau

Screenplay: Jean Cocteau
(based on a story by Jeanne-Marie Leprince de Beaumont)

Cinematography: Henri Alekan

Editing: Claude Ibéria

Cast: Jean Marais, Josette Day, Mila Parély

B/W, 93 minutes
Hebrew & English subtitles

© SNC(GROUPE M6)/Comité Cocteau. Photos by G.R. Aldo

CINEMATHEQUE: TEL AVIV 19.1.14 - 19:00 | JERUSALEM: 28.1.14 - 18:30 | HAIFA: 25.1.14 - 19:00

סינמטק: תל אביב 19.1.14 - 19:00 | ירושלים 28.1.14 - 18:30 | חיפה 25.1.14 - 19:00

A recently bankrupt merchant wonders one night into a mysterious chateau. After picking a white rose in the garden, he meets the castle's ominous proprietor – a very angry, and highly articulate, beast. The Beast offers the intruder a choice: he can either be killed or send one of his three daughters to live in the magical mansion. The merchant opts for the latter, and his daughter – the beautiful Belle – subsequently decides to pay the price of her father's misadventure. Yet what begins as a dreadful obligation to a flawed patriarch will ultimately develop into a passionate commitment to a seemingly ruthless monster.

"Five years of hate, fear, a waking nightmare. Five years of shame and slime... We must catch up. Whatever the cost, France must shine again" – with these agonizing words, Jean Cocteau summarized his homeland's national mood in the aftermath of WWII, the zeitgeist which prompted him to make his most memorable film: "Beauty and the Beast". In the filmmaker's hands, this classic adaptation of the famous fairytale became a subtle allegory of postwar France, a society in disarray much like Belle's family, and which must emerge from darkness like the Beast must emerge from the evil spell that binds him to animal form. Yet beyond its allegorical function, the film also wished to provide its viewers with a new way of looking at reality. Thus, rather than focus on the harsh conditions of wartime France, Cocteau created a world where magic exists and miracles do happen. Accordingly, the contemporaneous audience was invited to forsake its somber outlook, solidified through years of occupation, and rediscover the innocence, and beauty, of a child's perspective.

סוחר שירד מנכסיו מוצא עצמו ערב אחד בטירה מסתורית. בעודו קוטף ורד לבן מגן הטירה, הוא פוגש בבעליה: חיה מפלצתית אך רהוטה למדי. במקום להרגו, החיה מציעה לפולש חלופה: בתמורה לחייו, הוא ישלח את אחת מבנותיו להתגורר בטירה. מתוך שלוש בנות הסוחר, רק אחת – בל היפה – מוכנה להקריב עצמה בעבור ההרפתקה המפוקפקת של אביה. אולם מה שהתחיל כמחויבות נוראה לפטריארך כושל, מסתיים במסירות מלאה תשוקה למפלצת מטילת מורא.

"חמש שנים של שנאה, פחד, סיוט. חמש שנים של בושה וזוהמה... אנחנו חייבים להדביק את הפער. לא משנה מהו המחיר, צרפת חייבת לזרוח שוב" – במילים מיוסרות אלו סיכם ז'אן קוקטו את מצב הרוח הלאומי של צרפת בשלהי מלחה"ע השנייה, אותה אווירת נכאים אשר דרבנה אותו לביים את סרטו הזכור ביותר: "היפה והחיה". בידיו של הבמאי, גרסה קלאסית זו לאגדה המפורסמת שימשה כאלגוריה עדינה על צרפת שלאחר המלחמה, חברה הדומה בכאוטיות שלה לזו של משפחת הסוחר ושנאבקת להיחלץ מן האפלה בדומה לחיה הנלחמת בכישוף שהפכה למפלצת. אך מעבר למימדיו האלגוריים, ביקש הסרט לספק לצופיו דרך הסתכלות חדשה על המציאות. במקום להתייחס באופן ישיר למצבה הקשה של צרפת שבעת הקרבות, יצר קוקטו עולם של קסם, בו ניסים יכולים להתממש ואף מתממשים; אל מול מרחב פנטסטי זה, אם כן, קהל התקופה הוזמן לנטוש את השקפתו הקודרת, שהתקבעה במהלך שנות כיבוש ארוכות, ולגלות מחדש את נקודת המבט הילדית, על תמימותה ויופיה הבלתי נדלים.

פרויקט
קולנוע
אירופי
מאוחד #2

INSTITUT
FRANÇAIS
ISRAEL

16

SNC (Groupe M6) La Cinémathèque française
with the support of the Franco-American Cultural Fund (DGA MPAA SACEM WGAW) present the 4K Restoration of La Belle et la Bête

ברוך הבא מר מרשל! WELCOME MR. MARSHALL!

ברוך הבא מר מרשל! (ספרד, 1953)

בימוי: לואיס גרסיה ברלנגה

תסריט: לואיס גרסיה ברלנגה,
חואן אנטוניו ברדם

צילום: מנואל ברנגואר

עריכה: פפיטה אורדונה

משחק: לוליטה סביליה, מנולו מורן,
חוזיה איסברט

ש/ל, 78 דקות
תרגום לעברית ולאנגלית

WELCOME MR. MARSHALL! (SPAIN, 1953)

Directing: Luis García Berlanga

Screenplay: Luis García Berlanga,
Juan Antonio Bardem

Cinematography: Manuel Berenguer

Editing: Pepita Orduna

Cast: Lolita Sevilla, Manolo Morán,
José Isbert

B/W, 78 minutes
Hebrew & English subtitles

CINEMATHEQUE: TEL AVIV 20.1.14 - 20:00 | JERUSALEM: 18.1.14 - 16:30 | HAIFA: 26.1.14 - 21:00

סינמטק: תל אביב 20.1.14 - 20:00 | ירושלים 18.1.14 - 16:30 | חיפה 26.1.14 - 21:00

Villar del Río, a sleepy Castilian town, is informed one fine day of an impending visit by an official American delegation. Wanting to impress his honorable guests, the bumbling mayor asks for the help of a shifty impresario to create a memorable welcome reception. Subsequently, and over a brief period of time, the town is transformed into the most “típico” of Andalusian villages, abundant in colorful traditional costumes, flamboyant flamenco dancers, and gaudy decorations. With the visit close at hand, the townspeople daydream about how their lives will be changed by American monetary support. But will their wishes be fulfilled?

One of Spain’s most celebrated films, “Welcome Mr. Marshall!” stands in opposition to mainstream Spanish filmmaking of the immediate postwar era. In Franco’s “Nueva España”, cinema was enlisted to disseminate a mythical image of Spain as a picturesque Andalusian hamlet, where people bullfight and dance all day long. This common cultural vision, most evident in the *españolada* genre of folk comedy, is parodied in “Welcome Mr. Marshall!” and exposed for the fiction it really is. Yet beyond its internal critique, director Berlanga’s commentary also extends to the destructive implications of America’s influence over Europe, achieved not only via financial means (the “Marshall Plan”) but – more imposingly – through the stereotypical cultural vision of Hollywood cinema. Caught between competing stereotypes from within and without, the people of Villar del Río thus emerge as the last line of defense for an authentic “Spanishness”. Nevertheless, in watching a film where identities are continuously re-worked, the audience can never be too sure whether this “Spanishness” is indeed authentic, or merely just another construction.

עיריה קסטיליאנית מנומנמת בשם וילר דל ריו מתבשרת על ביקור חגיגי של משלחת דיפלומטית מאמריקה. ראש העיר הלא יוצלח מבקש להרשים את אורחיו המכובדים, וביעוצו של אמרגן מפוקפק, מתכנן להם קבלת פנים בלתי נשכחת. תוך זמן קצר הופכת וילר דל ריו לסטריאוטיפ מובהק של כפר אנדלוסי “אותנטי”: העיריה מתקשטת במיני עיטורים צעקניים, התושבים מתהדרים בתפישות ססגוניות ומתאמנים בריקוד פלמנקו. בעוד הציפיה למבקרים גוברת, מפליגים אנשי הכפר בדמיונות על אורח החיים החדש המצפה להם עם קבלת הסיוע האמריקני הנדיב. אולם האם לחלומות אלה אחיזה במציאות?

“ברוך הבא מר מרשל!” הינו מסרטיה המוכרים והאהובים של ספרד ומהווה מקרה חריג בעשייה הקולנועית הספרדית שלאחר מלחמת העולם השנייה. תחת שלטונו של פרנקו, הקולנוע גויס להפצת דימוי מיתולוגי של ספרד כמעין כפר אנדלוסי ציורי, בו התושבים נלחמים במלחמות שוורים ורוקדים כל היום. דימוי זה, וז’אנר הקומדיות העממיות אשר הנציח אותו [ה“אספניולדה”], מושמים ללעג ולקלס בסרטו של לואיס גרסיה ברלנגה. אך בד בבד שהוא מפנה את חיציו פנימה, “ברוך הבא מר מרשל!” תוקף גם את ההשלכות ההרסניות של האמריקניזציה באירופה, שהוטמעה לא רק דרך תמיכה כלכלית (“תכנית מרשל”) אלא גם באמצעות החזון התרבותי הסטריאוטיפי של הקולנוע ההוליוודי. מוקף בסטריאוטיפים ספרדיים ואמריקנים, הכפר וילר דל ריו נהפך אם כן לקו ההגנה האחרון של “ספרדיות אותנטית”. אך בסרט המפרק זהויות שוב ושוב, קשה לצופה לקבוע בסופו של דבר אם “ספרדיות” זו היא אכן “אותנטית” או שמא רק עוד אשלייה.

A BOMB WAS STOLEN פצצה נגנבה

פצצה נגנבה (רומניה, 1961)
בימוי ותסריט: יון פופסקו-גופו
צילום: סטפן הורוואת'
משחק: יורי דרי, ליליאנה טומשן,
אמיל בוטה, גיאז סייזסו
ש/ל, 72 דקות
ללא כתוביות (נטול דיאלוג)

A BOMB WAS STOLEN (ROMANIA, 1961)
Directing & Screenplay: Ion Popescu-Gopo
Cinematography: Stefan Horvath
Cast: Iurie Darie, Liliana Tomescu,
Emil Botta, Geo Saizescu
B/W, 72 minutes
No subtitles (No dialogue)

CINEMATHEQUE: TEL AVIV 22.1.14 - 19:30 | JERUSALEM: 27.1.14 - 18:30 | HAIFA: 16.1.14 - 21:00

סינמטק: תל אביב 22.1.14 - 19:30 | ירושלים 27.1.14 - 18:30 | חיפה 16.1.14 - 21:00

In an unnamed city, criminal and government elements fight over control of an atomic bomb. As fate would have it, an innocent-looking young man finds himself in the middle of this turbulent rivalry, and unknowingly takes possession of the bomb, now tucked away inside a common leather bag. Oblivious to his perilous situation, he entertains loving notions towards an attractive bus conductor. Yet with the fate of humanity literally in his hands, any romantic plans may be abruptly – and violently – cut short.

The 1960s not only marked a period of heightened tension in Cold War history, but also a golden age for cinematic spy thrillers. “A Bomb Was Stolen” clearly belongs to this genre, yet does not share in its usual earnestness. Rather, the film functions as a parodic spoof of the spy thriller, drawing its main inspiration from the practices of animated filmmaking in which director Ion Popescu-Gopo was trained, as well as from the foundational comedies of Charlie Chaplin and Jacques Tati. Yet for all its slapstick – and perhaps because of it – “A Bomb Was Stolen” succeeds in capturing the sense of panic that surrounded the inter-bloc arms race. Exploiting the relative freedom of expression given to artists following the 1958 retreat of Soviet troops from Romania, Popescu-Gopo brought to the screen a striking vision wherein ordinary citizens take back control of their lives from the hands of those who oppress them. Laughter, in this context, became the means through which contemporaneous audiences were able to imagine alternative modes of living while at the same time, overcoming their dread of a seemingly imminent global catastrophe.

בעיר ללא שם, גורמים ממשלתיים וכוחות הפשע מתחרים על השליטה בפצצה אטומית. ללב מאבק סוער זה נקלע בחור תמים למראה, אשר מקבל לרשותו וללא ידיעתו את הפצצה הנוראית. מבלי להכיר בסכנה בה שרוי, מנסה העלם לשבות את ליבה של כרטיסנית אוטובוס מקסימה. אולם כשגורל האנושות בידו, אין זה הזמן לפרשיות רומנטיות.

שנות השישים ידועות לא רק כתקופת מתיחות מוגברת בתולדות המלחמה הקרה, אלא גם כתור הזהב של מותחן הריגול הקולנועי. “פצצה נגנבה” שייך במובהק לז’אנר זה, אולם אינו חולק עמו את אותה רצינות תהומית. להיפך, היצירה מהווה מהתלה פארודית על סרטי הז’אנר ששואבת את השראתה מן הקולנוע המונפש בו רכש הבמאי יון פופסקו-גופו את מרבית נסיונו, וכן מן הקומדיות של צ’ארלי צ’פלין וז’אק טאטי. ואמנם, על אף הסלפסטיק ואולי דווקא בזכותו, “פצצה נגנבה” מצליח להמחיש את תחושת הפאניקה שליוותה את מירוץ החימוש הבין-גושי. בעודו מנצל את חופש הביטוי היחסי שניתן לאמנים עקב נסיגת הכוחות הסובייטים מרומניה בשנת 1958, פופסקו-גופו ברא על מסך הקולנוע חזון מהפכני בו אזרחים מהשורה לוקחים את השליטה מידי הכוחות המדכאים אותם. במסגרת זאת, הצחוק, פשוטו כמשמעו, הפך למכשיר מרכזי דרכו יכל הקהל דאז לפנטז על אורח חיים חלופי ובאותה נשימה להתמודד עם החרדה מאסון גלובלי ממשמש ובא.

נשף מכבי האש THE FIREMEN'S BALL

נשף מכבי האש (צ'כוסלובקיה, 1967)

בימוי: מילוש פורמן

תסריט: מילוש פורמן, ירוסלב פאפוסק, איוון פאסר

צילום: מירוסלב אונדריצ'ק

עריכה: מירוסלב האג'ק

משחק: יאן ווסטרצ'יל, יוזף קולב, יוזף סבנק

צבע, 73 דקות
תרגום לעברית ולאנגלית

THE FIREMEN'S BALL (CZECHOSLOVAKIA, 1967)

Directing: Miloš Forman

Screenplay: Miloš Forman, Jaroslav Papousek, Ivan Passer

Cinematography: Miroslav Ondříček

Editing: Miroslav Hájek

Cast: Jan Votrčil, Josef Kolb, Josef Sebak

COLOR, 73 minutes
Hebrew & English subtitles

CINEMATHEQUE: TEL AVIV 16.1.14 - 21:00 | JERUSALEM: 21.1.14 - 21:00 | HAIFA: 15.1.14 - 20:30

סינמטק: תל אביב 16.1.14 - 21:00 | ירושלים 21.1.14 - 21:00 | חיפה 15.1.14 - 20:30

On a wintry day in a provincial town, the local firemen's brigade organizes a ball in honor of its leader's birthday. Yet their best-laid plans quickly go astray: ceiling decorations collapse; the lottery prizes are stolen; the female participants of a makeshift beauty contest lock themselves in the bathroom; and fire erupts in a nearby building, drawing the revelers out into the snow. With all this mayhem, the firemen's committee is forced to exert power and restore order; its leadership skills, however, will not be up for the task.

Following his successful comedy "Loves of a Blonde" (1965), director Miloš Forman departed Prague to the village of Vrchlabí in order to develop a follow-up script with collaborators Ivan Passer and Jaroslav Papousek. Burdened by writer's block, the three colleagues decided one night to attend a local firemen's party. The insanity they witnessed during that fateful eve inspired them to write the script for "The Firemen's Ball", which would eventually become a key text of the Czech New Wave. Like other prime examples of this cinematic movement, Forman's film uses comedy as a critical tool, fashioning the inept firemen as humorous emblems of an incompetent Communist leadership that cannot help but lay waste to all it seeks to control. So thinly veiled was this piercing critique, that the Czech censors barred "The Firemen's Ball" from theaters for a year after its completion. Though the film was finally released during the Prague Spring, the 1968 Soviet invasion soon led to its permanent banning; by that point, however, Forman had already left for the West to begin the American phase of his illustrious international filmmaking career.

ביום סגרירי בעיירה נידחת, חטיבת מכבי האש המקומית מקיימת נשף חגיגי לכבוד יום הולדתו של מפקדה. אלא שדברים משתבשים בזה אחר זה וכל העבודה הקשה יורדת לטמיון: קישוטי התקרה נופלים, פרסי ההגרלה נגנבים, המועמדות בתחרות יופי נועלות עצמן בשירותים, ואש הפורצת מבניין סמוך שולחת את החוגגים לקפוא בשלג שבחוץ. בתוך מהומה זו, חטיבת הכבאים נאבקת להשליט חוק וסדר, אולם כישורי מנהיגות אינם בדיוק ממאפייניה הבולטים.

בעקבות הצלחת סרטו "אהבותיה של בלונדינית" (1965), עזב הבמאי מילוש פורמן את פראג ונסע לכפר וורצ'לאבי במטרה לשקוד על פיתוחו של סרט המשך עם עמיתיו איוון פאסר וירוסלב פאפוסק. לאחר שנקלעו למחסום כתיבה, שלושת הקולנוענים החליטו לפקוד מסיבת כבאים מקומית. הטירוף בו חזו באותו ערב גורלי שימש אותם כבסיס ל"נשף מכבי האש", אשר לימים ייחשב לאבן דרך בגל החדש של הקולנוע הצ'כי. כמו בדוגמאות מצטיינות אחרות של גל זה, פורמן השתמש בקומדיה ככלי לביקורת חברתית, והפך את הכבאים הלא יוצלחים לסמל הומוריסטי להנהגה הקומוניסטית הכושלת שזורעת הרס בכל אשר תבקש לשלוט. ביקורת זו הוסתרה במעטה אלגורי דקיק למדי שלא הקשה על זיהויה, ועל כן אסרו הצנזורים הצ'כים על הקרנת הסרט בבתי הקולנוע במשך שנה לאחר הפקתו. אמנם איסור זה הוסר בתקופת "האביב של פראג", אך לאחר הפלישה הסובייטית של 1968 "נשף מכבי האש" הוחרם שוב ולא הוקרן עוד בצ'כוסלובקיה הקומוניסטית. בעקבות תמורות אלה, פורמן עזב את ארצו וגלה למערב, שם פצח בקריירה קולנועית בינלאומית מהוללת.

19

Velvyslanectví České republiky
Embassy of the Czech Republic

CZECH CENTRE

ČESKÉ CENTRUM

RESTORED
EUROPEAN
FILM
PROJECT #2

גם גמדים התחילו קטנים EVEN DWARFS STARTED SMALL

גם גמדים התחילו קטנים (גרמניה, 1970)

בימוי ותסריט: ורנר הרצוג

צילום: תומס מאוך

עריכה: בטה מאיניקה-יילינגהאוס

משחק: הלמוט דורינג, פול גלונר, גיזלה הרטוויג

ש/ל, 96 דקות

תרגום לעברית ולאנגלית

EVEN DWARFS STARTED SMALL
(GERMANY, 1970)

Directing & Screenplay: Werner Herzog

Cinematography: Thomas Mauch

Editing: Beate Mainka-Jellinghaus

Cast: Helmut Döring, Paul Glauer,
Gisela Hertwig

B/W, 96 minutes
Hebrew & English subtitles

CINEMATHEQUE: TEL AVIV 24.1.14 - 22:00 | JERUSALEM: 29.1.14 - 19:00 | HAIFA: 29.1.14 - 21:00

סינמטק: תל אביב 24.1.14 - 22:00 | ירושלים 29.1.14 - 19:00 | חיפה 29.1.14 - 21:00

In a remote asylum for dwarfs, the inmates decide to rebel against their keepers. While the institute administrator barricades himself in his office, the asylum's inhabitants, giddy with excitement, explore their newfound freedom. Yet what begins as innocent play escalates to more destructive actions, including the taunting of blind inmates and the killing of barnyard animals. In the process, the promise of utopia gradually evolves – or rather devolves – into a nightmarish vision of existence.

“Even Dwarfs Started Small”, Werner Herzog’s second feature, is hard to place in terms of genre. Like Tod Browning’s kindred film “Freaks” (1932), it draws from the worlds of horror and physical comedy so as to create an improbable mélange. Unlike “Freaks”, however, Herzog’s film plants its fanciful vision firmly within the real, creating the sense of “verité horror”. This realistic grounding makes it more difficult for audiences to avoid the film’s allegorical statements on modern European society, and in particular on its marginalization of “misfit” communities and the corruption of its moral fiber through consumerism and petite bourgeois values. Yet if the dwarfs come to represent a rebellion against these social ailments, Herzog did not necessarily see them as offering a worthwhile solution. Rather, the filmmaker believed that “we all have a dwarf inside us... something of an essence or a concentrated form of each of us that is screaming to get out”; and as such, he made his filmic dwarfs embody the double-edged nature of eruption, which often achieves liberation at the cost of annihilation.

יושביו הגמדיים של מוסד פסיכיאטרי סגור מחליטים למרוד בכולאיהם. בעוד מנהל המוסד נועל עצמו במשרדו, יוצאים הגמדים העליזים ומלאי ההתרגשות לחקור את החירות החדשה שנפלה לזכותם. אולם מה שהתחיל כתעלול תמים, מדרדר למעשי אלימות שונים, כדוגמת הקנטת חבריהם העיוורים והרג בעלי חיים בחצר המשק. אט אט האוטופיה שהובטחה מסתמנת כחזון סינטי למדי של הקיום האנושי.

קשה למקם את “גם גמדים התחילו קטנים”, סרטו השני של ורנר הרצוג, בקטגוריית ז’אנר מסוימת. בדומה לסרטו הידוע של טוד בראונינג “חריגים” (1932), יצירה זו שואבת את השראתה מעולמות האימה והקומדיה הפיזית, ויוצרת מהן תמהיל יוצא דופן. אולם שלא כמו בראונינג, הרצוג שותל את חזונו הפנטסטי בתוך תוכה של המציאות, ובכך יוצר תחושה של אימה ריאליסטית. מיקום העלילה בנוף אמיתי מקשה על הצופים להחמיץ את קינתו האלגורית של הבמאי על מצב החברה באירופה המודרנית, את הביקורת הנוקבת על דחיקת קהילות חריגות לשוליים ועל השחיתות המוסרית שבתרבות הצרכנות וערכי הבורגנות הזעירה. אך למרות שהגמדים מייצגים כח מתרים כנגד חולות חברתיות אלה, הרצוג לא ראה בהם כנושאי פתרון. למעשה הבמאי האמין כי “בכל אחד מאיתנו שוכן גמד... שמשווע להתפרץ החוצה”, וכפועל יוצא, ביקש להמחיש דרך דמויותיו הגמדיות את אופיה הדו-פרצופי של התפרצות זו, אשר הבטחת הגאולה שלה נקנית לא פעם במחיר הרס כבד.

ANOTHER LOOK ON AUDIOVISUAL RESTORATION: A SYMPOSIUM

Though cinema has been around for over a century, its restoration and preservation has only recently become a matter of urgent concern. As a result of rising awareness, today hundreds of institutions worldwide work tirelessly to defend film heritage from the damages of time and usage, thereby allowing future generations to appreciate its artistic and historical value. "Another Look" wishes to acknowledge and contribute to these efforts through a special event that will include presentations from leading archivists from Europe and Israel.

THURSDAY, JANUARY 16TH 2014, 12:00-17:00
TEL-AVIV CINEMATHEQUE, 5 HA'ARBA'A ST., TEL-AVIV

SCHEDULE:

11:30 Gathering
12:00 First Panel: Presentations

Liat Benhabib (Yad Vashem Visual Center): "Memories that Have Already Started to Blur: The Restoration Process of David Perlov's 'Memories of the Eichmann Trial' (1979)"

Anca Mitran (Romanian National Film Archive): "Film Heritage: Conservation, Preservation and Restoration in 'A Bomb Was Stolen' (1961) by Ion Popescu-Gopo"

Meir Russo (Israel Film Archive-Jerusalem Cinematheque): "The Lohamei Haghetat Trilogy Project (Haim Gouri, Jacquot Ehrlich and David Bergman, 1974/1979/1985)"

13:45 Break
14:00 Second Panel: Presentations

Thomas Ballhausen and **Silvester Stöeger** (Filmarchiv Austria): "Filmic Sources in Archival Contexts: Perspectives on Options and Challenges of Advanced Preservation and Access"

Deborah Steinmetz (Steven Spielberg Jewish Film Archive) and **Joav Shdema** (DB Digital): "The Restoration of a Dream"

Michal Bergant (Czech National Film Archive): "Who Are the Audiences for Digitized Classic Films?"

15:45 Break
16:00 Roundtable, Q&A

LIGHT REFRESHMENTS WILL BE SERVED DURING THE SYMPOSIUM.

THE SYMPOSIUM CATERS TO THE GENERAL PUBLIC AND INCLUDES ENGLISH-SPEAKING PRESENTATIONS THAT WILL BE SIMULTANEOUSLY TRANSLATED INTO HEBREW. PARTICIPATION IS FREE BUT REQUIRES PRE-REGISTRATION.

FOR REGISTRATION: symposium@ambfr-il.org

THE SYMPOSIUM IS MADE POSSIBLE THROUGH THE GENEROUS COOPERATION OF:

The Delegation of the European Union to the State of Israel, The Israel Archives and Information Association, Filmarchiv Austria, The Steven Spielberg Jewish Film Archive, DB Digital, The Romanian National Film Archive, The Czech National Film Archive, Yad Vashem Visual Center, The Israel Film Archive-Jerusalem Cinematheque, Gisele Abazon-simultaneous translation, Avinoam Krumholtz-equipment for simultaneous translation, The French Institute in Israel, The Czech Center, The Romanian Cultural Institute, The Austrian Cultural Forum and the embassies of France, The Czech Republic, Romania and Austria in Israel.

מבט נוסף על שחזור אודיו-ויזואלי: סימפוזיון

אף על פי שהקולנוע קיים כבר יותר ממאה שנה, רק בעשורים האחרונים עלה עניין שימורו ושחזורו לסדר היום הציבורי בצורה משמעותית. כתוצאה מהעלייה במודעות, כיום מאות מוסדות ברחבי העולם שוקדים על הגנת מורשת הקולנוע מנזקי הזמן והשימוש, ובכך מאפשרים לדורות עתידיים ליהנות מערכם האמנותי וההיסטורי של סרטים. "מבט נוסף" מבקש להכיר ולתרום למאמצים אלה דרך אירוע מיוחד המתקיים זו השנה השנייה וכולל הרצאות של מומחים מובילים מישראל ואירופה.

יום חמישי, ה- 16 בינואר 2014, 12:00-17:00
סינמטק תל אביב, רח' הארבעה 5, תל אביב

סדר יום:

11:30 התכנסות
12:00 מושב ראשון: הרצאות

ליאת בן חביב (מרכז הצפייה, יד ושם): "זיכרונות שכבר החלו להיטשטש: תהליך הרסטורציה של סרטו של דוד פרלוב 'זיכרונות משפט אייכמן' (1979)"

אנקה מיטרן (ארכיון הקולנוע הלאומי הרומני): "מורשת קולנועית: שימור ושחזור בסרטו של יון פופסקו-גופו 'פצצה נגנבה' (1961)"

מאיר רוסו (הארכיון הישראלי לסרטים-סינמטק ירושלים): "פרויקט הטריולוגיה-לוחמי הגטאות (חיים גורי, זאקו ארליך ודוד ברגמן, 1974/1979/1985)"

13:45 הפסקה
14:00 מושב שני: הרצאות

תומאס באלהאוזן וסילבסטר סטוגר (ארכיון הסרטים-אוסטריה): "מקורות קולנועיים בהקשרים ארכיוניים: נקודות מבט על האפשרויות והאתגרים של שימור וגישה מתקדמים"

דבורה שטיינמץ (ארכיון הסרטים היהודיים ע"ש סטיבן שפילברג) ו**יואב שדמה** (די. בי דיגיטל): "שחזור של חלום"

מיכל ברגנט (ארכיון הקולנוע הלאומי הציכ): "מיהו קהל היעד לסרטים קלאסיים שעברו שימור דיגיטלי?"

15:45 הפסקה
16:00 רב שיח, שאלות ותשובות

במהלך הסימפוזיון יוגש כיבוד קל.

הסימפוזיון כולל הרצאות באנגלית שיתורגמו סימולטנית לעברית, והינו מיועד לקהל הרחב. הכניסה חופשית, אולם מספר המקומות מוגבל.

לרישום: symposium@ambfr-il.org

הסימפוזיון מתקיים בשיתוף פעולה עם:

משלחת האיחוד האירופי למדינת ישראל, האיגוד הישראלי לארכיונאות ומידע, ארכיון הסרטים האוסטרי, ארכיון הסרטים היהודיים ע"ש סטיבן שפילברג, די. בי דיגיטל, ארכיון הקולנוע הלאומי רומני, ארכיון הקולנוע הלאומי הציכ, מרכז הצפייה של יד ושם, הארכיון הישראלי לסרטים-סינמטק ירושלים, ג'זל אבזון-תרגום סימולטני, אבינועם קרומהולץ-ציוד לתרגום סימולטני, המכון הצרפתי בישראל, המכון הציכ, המכון התרבותי הרומני, פורום תרבות אוסטריה ושגרירויות צרפת, צ'כיה, רומניה ואוסטריה בישראל.

משתתפי הסימפוזיון SYMPOSIUM PARTICIPANTS

תומס בלהאוזן

מרצה, סופר, חוקר קולנוע וספרות. עוסק במחקר ספרות השוואתית ופילולוגיה גרמנית באוניברסיטת וינה. חוקר מרכזי בארכיון הסרטים של אוסטריה.

THOMAS BALLHAUSEN

Lecturer, author, film and literature critic. Researcher of comparative literature and German Philology at the University of Vienna. Key researcher at the Filmarchiv Austria.

פרופסור אנקה מיטרן

מומחית לשימור ושחזור קולנועי. פרופסור באוניברסיטה הלאומית לקולנוע ותאטרון של בוקרשט. מנהלת הארכיון הלאומי לקולנוע-סינמטק רומניה מאז 1997.

ANCA MITRAN

An expert in film restoration and preservation. PhD professor at the National University of Theatre and Film, Bucharest. Director of National Film Archive-Romania Cinematheque since 1997.

ליאת בן חביב

מפיקה, מנהלת מרכז הצפייה ביד ושם - המאגר העולמי לסרטים, עדויות ניצולים וידע בנושא שואה וקולנוע. ממייסדי "הפורום לשימור הזיכרון האודיו-ויזואלי בישראל".

LIAT BENHABIB

Film Producer. Director of "The Visual Center" at Yad Vashem foundation - the world's largest digital library and collection of films, survivor testimonies, and information on Holocaust and Cinema. Founding member of the "Forum for the Preservation of the Audiovisual Memory in Israel".

סילבסטר סטוגר

עוסק בשימור ושחזור קולנועי, חוקר אמנות באוניברסיטה לאמנויות שימושיות בווינה. חבר מרכזי במחלקה לשחזור ושימור דיגיטליים בארכיון הסרטים של אוסטריה. ניהל מספר פרויקטים קולנועיים לשחזור דיגיטלי בסרטי סטורן ובסרטי איינקושנהאוס.

SILVESTER STÖGER

Film restorer, Researcher of Cross-Media Art at the University of Applied Arts in Vienna. Key Member of the Department of Digital Film Restoration at the Filmarchiv Austria. Managed several digital film restoration projects at Saturn Film and The Einküchenhaus.

יואב שדמה

שותף בכיר והמנהל הטכני של די.בי. דיגיטל המספקת שירותי דיגיטציה אודיו-ויזואלית לארכיונים, מוזיאונים ואוספים פרטיים. ייסד והוביל את מעבדת ההמרות והדיגיטציה הגדולה הראשונה בישראל.

JOAV SHDEMA

A senior partner and technical manager of DB digital supplier of audiovisual digitization services to archives, museums and private collections. Founder and head of Israel's first and largest conversion and digitization lab.

מיכל ברגנט

מורה, היסטוריון קולנוע, מבקר ואוצר. מנהל ארכיון הסרטים הלאומי של צ'כיה. שימש כדיקן פ.מ.ו- בית הספר לקולנוע באקדמיה לאמנויות בפראג, וכיהן כיו"ר ארגון פ.מ.ו הבינלאומי.

MICHAL BREGANT

Teacher, film historian, critic and curator. Currently Director of the National Film Archive of the Czech Republic. Served as the Dean of FAMU (Film and TV School in the Academy of Performing Arts In Prague), as well as Chair of FAMU International.

דבורה שטיינמץ

מנהלת ארכיון הסרטים היהודיים ע"ש סטיבן שפילברג, מנהלת שרות הלקוחות וספרנית בארכיון. בעלת תואר ראשון בתקשורת מקווינס קולג' באוניברסיטת העיר ניו יורק ותואר שני בספרנות ומידענות מהאוניברסיטה העברית בירושלים.

DEBORAH STEINMETZ

Director, Client Services Librarian - the Steven Spielberg Jewish Film Archive. Holds a BA in Communication Sciences from Queens College, City University of New York and an M.A degree in Library Sciences from Hebrew University of Jerusalem.

מאיר רוסו

מנהל הארכיון הישראלי לסרטים-סינמטק ירושלים מ-1994. בוגר השתלמויות מקצועיות בחו"ל למנהלי ארכיונים, בין השאר בארכיון הבריטי (BFI) ובארכיון הצרפתי (CNC). אחראי להיבטים שונים של שימור וטיפוח הקולנוע הישראלי ובעיקר באיסוף ושחזור, הפקה, הפצה וקשר עם קרנות התומכות בעשייה קולנועית.

MEIR RUSSO

Director of the Israeli Film Archive-Jerusalem Cinematheque since 1994. Expert on Israeli film preservation and restoration, curator, producer, distributor. Graduate of professional educating programs in film preservation from around the world (BFI, CNC).

Staff & Special Thanks

Olivier Tournaud, **Director & Founder**
Dan Chyutin, **Artistic Director**
Tal Arditty, **Program Manager**
Tal Meiri, **Producer**
Anne-Sophie Trouillard, **PR & Communication**
Yaël Baruch, **Coordination**
Salomé Peillon, **Coordination**

Public Relations
Shauli Baskind PR
Shauli Baskind, Neta Peleg

Film Translation and Tech Management
Digititle
Ami Vinter
Cinematyp Ltd.
Lizzie Marcus, Iris Zimannn

Graphic Design
Diamant &
Hanan Diamant, Dorit Peleg

Website
Amir Ozer

Partners

Municipality of Haifa
Bracha Sela, Secretary General's Office
The Culture department

The Delegation of the European Union to the State of Israel
Lars Faaborg-Andersen, Head of the Delegation
Livia Stella, Head of Operations Section
Iris Bar Ner, Project and Program Manager

British Council
Alan Gemmell, Director
Emmanuel Witzthum, Head of Arts
Naomi Michaeli, Arts Manager
Michal Wegman, Arts Coordinator

Czech Center
Lukas Pribyl, Deputy Director–Czech Center Tel Aviv

Czech National Film Archive

Embassy of Austria
Gabriele Feigl, Director–The Austrian Cultural Forum-Tel Aviv, Austrian Embassy-Tel Aviv
Maria Gierlinger-Landa, Personal Assistant to the Director–The Austrian Cultural Forum-Tel Aviv, Austrian Embassy-Tel Aviv

Embassy of Belgium
John Cornet d'Elzius, Ambassador of Belgium to Israel
Michael Aendenhof, Counsellor for Political, Economic, and Cultural Affairs

Cinematek Brussels
Wallonie Bruxelles, International Embassy of Belgium

Embassy of Denmark
Liselotte Plesner, Ambassador of Denmark to Israel
Mia Levy, Cultural Affairs

Goethe Institute
Heike Friesel, Director–Goethe-Institut Israel
Amos Dolav, Programmreferent–Goethe-Institut Israel
Ohad Ezra-Yael, Programm assistant–Goethe-Institut Israel

Italian Cultural Institute
Francesco Maria Talò, Ambassador of Italy to Israel
Simonetta De Felicis, Director and Attaché for Cultural Affairs–Italian Cultural Institute, Tel Aviv
Maurizio Dessalvi, Director–Italian Cultural Institute, Haifa

Polish Institute
Krzysztof Kopytko, Director–Polish Institute in Tel Aviv
Anna Kardaszewska, Cultural Programmer
Ifat Zvirin, Cultural Programmer

Maciej Kornacki, Polish National Archive

Embassy of Portugal
Miguel Almeida e Sousa, Ambassador of Portugal to Israel
Fernando Ferreira da Silva, Cultural Counselor

Camões-Instituto da Cooperação e da Língua I.P
Cinemateca Portuguesa-Museu do Cinema I.P
António da Cunha Telles
Cinenovo Filmes, Lda

Embassy of Romania
Dr. Gina Pana, Director–Romanian Cultural Institute
Claudia Lazar, DLA, Project Manager

Nicoleta Manolache, Restoration Expert
The National Center for Cinematography, Romania

Embassy of Spain
Fernando Carderera, Ambassador of Spain to Israel
Manuel González Garagorri, Cultural Attaché–Embassy of Spain in Israel

French Institute in Israel
SE Patrick Maisonnave, Ambassador of France to Israel
Olivier Rubinstein, Cultural Counselor, Director–French Institute in Israel
Lionel Choukroun, Cultural Attaché, Deputy Director–French Institute in Israel
Virginie Burtiez, Secretary General–French Institute in Israel
Olivier Tournaud, Audiovisual Attaché
Salomé Peillon, Cultural and Audiovisual Projects Coordinator
Yaël Baruch, Assistant to Cultural and Audiovisual Attachés
Anne-Sophie Trouillard, PR & Communication Manager

French Institute in Haifa
Gilles Courrègelongue, General Consul of France in Haifa and Director of the French Institute in Haifa
Yoni Darmon, Deputy Director–French Institute in Haifa

Cinémathèque Française
Serge Toubiana, Emīlie Cauquy

SNC-Groupe M6
Ellen Schäfer, Laetitia Gomis

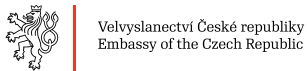
Tel Aviv Cinematheque
Alon Garbuz, Pini Schatz, Yigal Haim

Haifa Cinematheque
Avishai Kfir, Estie Shulman

Jerusalem Cinematheque
Lia Van-Leer, Noa Regev, Avinoam Harpak, Navot Barnea, Aviva Meirom

Special Thanks
Meir Russo, Director–the Israel Film Archive-Jerusalem Cinematheque
Deborah Steinmetz, Director and Client Services–The Steven Spielberg Jewish Film Archive
Dr. Anca Mitran, Director–The National Film Archive-Romanian Cinematheque
Michal Bergant, Director–The Czech National Film Archive
Dr. Robert Rozett, Director of the Libraries–Yad Vashem
Liat Benhabib, Director–The Yad Vashem Visual Center
Michal Henkin, President–Israel Archives and Information Association (IAIA)
Joav Shdema, Senior Partner and Technical Manager–DB Digital
Thomas Ballhausen, Filmarchiv Austria
Silvester Stöger, Filmarchiv Austria
Yael Perlov
Nadav Noah

10 years in Israel

RESTORED
EUROPEAN
FILM
PROJECT #2

פרויקט
קולנוע
אירופי
משוחזר #2